

26. 11.

-

04. 12.

2016

A blurred, monochromatic image of a person, possibly a woman, wearing a red shirt, positioned in the upper center of the poster. The image is out of focus, creating a sense of movement or a candid moment.

**32.
FESTIVAL
LGBT
FILMA**

**LJUBLJANA/PTUJ/KOPER
/MARIBOR/BISTRICA OB SOTLI**

Podarite filmsko leto

Naj bo leto 2017 filmsko leto, v odlični družbi revije Ekran in predstav Slovenske kinoteke

Decembra lahko s paketom Podarite filmsko leto svoje najdražje razveselite z nepozabnim filmskim popotovanjem, ki bo trajalo skozi vse leto.

enoletna naročnina na revijo Ekran*
+
enoletno članstvo v kinotečnem klubu Kinopolis*
+
3 knjižice iz zbirke Poklon
za samo 25 EUR

Akcija traja od 10. decembra 2016 do 10. januarja 2017

Za posebne kinotečne akcije povprašajte na blagajni Slovenske kinoteke, na Miklošičevi 28 (Odprta: eno uro pred prvo predstavo in do zadnje predstave), po e-mailu na blagajna@kinoteka.si ali po telefonu na 014342524.

- * Letno izide 6 dvojnih številk revije Ekran
- * Članstvo v Kinopolisu prinaša:
 - 50 % popusta pri nakupu vstopnic rednega programa Kinoteke
 - Brezplačen obisk Muzeja slovenskih filmskih igralcev v Divači
 - 30 % popusta pri nakupu vseh kinotečnih publikacij;
 - 20 % popusta pri naročnini na Revijo Ekran;
 - 10 % popusta pri nakupovanju v Kinodvorovi Knjigarnici;
 - ugodnejšo ceno kave v kinotečni kavarni;

revija za film in televizijo
ekran

kinopolis

Spremljevalne prireditve

sobota, 26. 11. ob 23.00

Kinodvor

otvoritveni koktajl parti

sobota, 3. 12. ob 17.00

Škuc-Kulturni center Q (Tiffany) in Škuc-LL (Monokel)

kaj je nouga na sceni

ob 23.00

zaključni žur s podelitvijo nagrad in programom

sreda, 21. 12. ob 20.30

Galerija Škuc

tradicionalni večer zbirke Lambda!

Četrți rožnati zmaji

Tokrat bomo že četrtič podelili nagradi Rožnati zmaj. Enega rožnatega zmaja bo podelila publika, drugega pa selektorska ekipa. Celovečerne filme, tako igrane kot dokumentarne, ki bodo na sporedu od 26. novembra do vključno 3. decembra, boste ocenjevali le gledalci in gledalke uradnega programa v Ljubljani. Na vstopnici bodo označene ocene od 1 do 5. Pri ustreznih ocenah boste vstopnico natrgali in jo ob izhodu iz kinodvorane pustili v glasovalnih škatlah. Nagrado bo prejel film z najvišjo povprečno oceno. Nagradi bosta podeljeni na zaključnem žuru v klubskih prostorih na Metelkovi, v soboto, 3. decembra po 23. uri.

Rožnatega zmaja za slovenski kratki film selekcijska ekipa, glede na prispele filme, letos ne bo podelila.

FILMSKA DELAVNICA

V Kinoteki bo v soboto, 3. 12., in nedeljo, 4. 12., čez dan potekala filmska delavnica, ki jo bo vodil nemški režiser Jochen Hick (prijava je obvezna do 4. 11. na ales.festival@gmail.com).

PROMOCIJA LGBT BRANJA

Zaradi izjemnega odziva na akcijo Promocija LGBT branja, bomo letos z njo nadaljevali. Obiskovalci bodo na nekaterih filmskih projekcijah prejeli tudi knjigo. Seveda pa se bodo knjige zbirke Lambda in Vizibilija prodajale v predverju Kinoteke ves čas festivala.

POMAGAJ FESTIVALU

Svoj prispevek lahko nakažeš na Škuc, Stari trg 21, Ljubljana, račun: SI56 0208 3001 7013 681, sklic: 00-703, namen: prispevek FGLF

Organizator festivala in založnik filmskega kataloga Društvo ŠKUC, Metelkova 6, Ljubljana tel./fax 01 430 3530 www.skuc.org

Soorganizatorji Slovenska kinoteka, Kinodvor, Gimnazija Ptuj, Kino Udarnik, MKC Maribor, GT22, Mladinski center Bistrica ob Sotli, MKSMC Botegin

Selekcija in organizacija Brane Mozetič, Jasmina Šepetavc, Luka Pieri, Suzana Tratnik ter nove okrepitve: Ambrož Pivk, Lovro Selič, Polona Černič in Rok Čigon.

Posebna zahvala Aleš Pečnik, Aleš Zobec, Andrej Zavrl, Jan Vasiljevič, Jasna Klančičar, Jasmina Kožar, Jernej Škof, Kaj je nouga na sceni, Maja Ličen, Matjaž Končina, Miran Šolinc, Nina Dragičević, Roman Kuhar, Tadeja Pirih, Zala Hriberšek in mnogi drugi.

Medijska podpora Narobe (www.narobe.si), Radio Študent, Napovednik

Podatki in vsebine filmov Suzana Tratnik, Lovro Selič, Polona Černič

Oblikovanje plakata in filmskega kataloga Hand Bag

Tisk Nonparel

Festival je bil prvič organiziran leta 1984 v okviru festivala Magnus in velja za najstarejši festival gejevskega in lezbičnega filma v Evropi. Ob 30-letnici smo ga preimenovali v FESTIVAL LGBT FILMA.

Informacije Društvo Škuc Metelkova 6, Ljubljana tel. 01 4303 530

Slovenska kinoteka, Miklošičeva 28, Ljubljana tel. 01 4342 520 blagajna 01 4342 524

www.ljudmila.org/sigrd/fglf

www.facebook.com/slo.fglf

NAKUP KART

Karte lahko kupite že pred festivalom ali preko spleta. Potrudili se bomo, da bo paket kart cenejši in prijaznejši do publike.

PROGRAM

**Ljubljana,
Kinodvor – otvoritev**

sobota, 26. 11. ob 21.00

Bazen (Piscina/Pool)
drama, Brazilija, 2016, barvni, 30', ap

Babica (Grandma)
drama/komedija, ZDA, 1915, barvni, 80', svp

Ljubljana, Slovenska kinoteka

nedelja, 27. 11. ob 18.30

Jezne indijske boginje
(Angry Indian Goddesses)
drama, Indija/Nemčija, 2015, barvni, 104', svp

21.00

Buddy
drama, Nizozemska, 2015, barvni, 11', ap

Théo in Hugo v istem čolnu
(Théo et Hugo dans le même bateau/Paris 05:59)
drama, Francija, 2016, barvni, 97', svp
Po projekciji pogovor z režiserjema, starima znancema našega festivala!

ponedeljek, 28. 11. ob 17.00

Iz kože (Aus der Haut/Shed My Skin)
drama, Nemčija/Avstrija, 2016, barvni, 87', svp

18.45

Candra Sandra
(Vagabunda de Meia Tigela/Floozy Suzy)
komedija, Brazilija, 2015, barvni, 24', ap

Strike a pose
dokumentarni, Nizozemska, 2016, barvni, 90', svp

21.00

Ella Maillart: Double journey
dokumentarni, Švica/Italija, 2015, čb, barvni, 40', svp
Po projekciji pogovor z Moniko Hofman o delu Annemarie Schwarzenbach!

torek, 29. 11. ob 17.00

Rara
drama, Čile/Argentina, 2016, barvni, 88', svp

18.45

Slovo (Parting)
drama, VB, 2016, barvni, 10', bp

Mapplethorpe: Poglejte slike
(Mapplethorpe: Look at the Pictures)
dokumentarni, ZDA, 2016, barvni, 105'

21.00

Fantazija (Fantasy)
drama, Slovenija, 2016, barvni, 14', ap
Film bodo uvedli ustvarjalci.

Maček (Kater/Tomcat)
drama, Avstrija, 2016, barvni, 114', svp
Dobitnik teddyja na letošnjem berlinskem festivalu in številnih drugih nagrad!

sreda, 30. 11. ob 18.00

Spored kratkih filmov

Preprosto, Luka
dokumentarni, Slovenija, 2016, barvni, 21'
Film bodo uvedli ustvarjalci.

Letargija (Letargo/Lethargy)
drama, Španija, 2015, barvni, 19', ap

Adijo, Adam (Good-bye Adam)
Avstralija, 2016, barvni, 14', ap

30 let hiv preventive v Sloveniji
dokumentarni, Slovenija, 2016, barvni, 16'
Film bodo uvedli ustvarjalci.

Mojstrski puščavnik
(The Masterful Hermit)
Velika Britanija, 2015, čb, 34', bp

Trade queen
drama, Nemčija, 2015, čb, 8', bd

Čas je ZA Kabaret Tiffany
dokumentarni, Slovenija, 2016, barvni, 19'
Film bodo uvedli ustvarjalci.

21.00

Rotten
dokumentarni, Turčija, 2015, barvni, 17', ap

Čudoviti jebeni božič
(En underbar jävla jul/A Holy Mess)
drama/komedija, Švedska, 2015, barvni, 108', svp

četrtek, 1. 12. ob 17.00

Transspolna življenja v Sloveniji

dokumentarni, Slovenija, 2016, barvni, 40'
Po projekciji pogovor z gosti_jami.

18.30

Ljubezen je bolezen

(Love Is a Sickness)

dokumentarni, Slovenija, 2016, barvni, 19', ap
Film bodo uvedli ustvarjalci.

Poletje (La belle saison/Summertime)

drama, Francija, 2015, barvni, 105', svp

21.00

Betty

drama, VB, 2015, barvni, 9'

Bolno (Bolesno/Sick)

dokumentarni, Hrvaška, 2015, barvni, 85', ap

Po projekciji pogovor z režiserjem Hrvojem Mabičem!

petek, 2. 12. ob 18.30

Zora (Dawn)

drama, VB, 2016, barvni, 13', bp

Viva

drama, Irska/Kuba, 2015, barvni, 100', svp

21.00

Vzhodni kompleks

(Der Ost-Komplex/The GDR Complex)

dokumentarni, Nemčija, 2016, barvni, 90', svp

Po projekciji pogovor z režiserjem Jochenom Hickom!

sobota, 3. 12. ob 17.00

Reci mi Marianna

(Mów mi Marianna/Call Me Marianna)

dokumentarni, Poljska, 2015, barvni, 75', svp

Dokumentarec je prejel številne nagrade občinstva in žirij!

18.30

Želje (Désirs/Desires)

Kanada, 2015, barvni, 8', ap

Od punce do punce

(De chica en chica/Girl Gets Girl)

komedija, Španija, 2015, barvni, 88', svp

Po projekciji pogovor z igralko Sandro Collantes Sanz!

21.00

Krila (Vingarne/Wings)

drama, Švedska, 1916, 35mm, čb, nemi, 50', svp

Projekcijo bo Andrej Goričar pospremil z živo klavirsko glasbo.

Brezplačna projekcija na dan kulture!

OFF

Škuc-Kulturni center Q (Tiffany)

Metelkova-mesto, Ljubljana

sreda, 23. 11. ob 20.00

Yes, We Fuck!

dokumentarni, Španija, 2015, barvni, 60', ap

četrtek, 24. 11. ob 20.00

FtWTF - Female to What The Fuck

dokumentarni, Avstrija, 2015, barvni, 92', ap

Po projekciji pogovor z režiserkama!

nedelja, 4. 12. ob 20.00

Johnny

drama, ZDA, 2016, barvni, 19', bp

Sex & the Silver Gays

dokumentarni, ZDA, 2016, barvni, 70', bp

22.00

Desire Will Set You Free

komedija, Nemčija, 2015, barvni, 92'

Ptuj, Mestni kino

sreda, 30. 11., ob 14.40

Iz kože (Aus der Haut/Shed My Skin)

Nemčija/Avstrija, 2016, barvni, 87', svp

četrtek, 1. 12., ob 14.40

Rara

Čile/Argentina, 2016, barvni, 88', svp

Koper, MKSMC Botegin (Glagoljaška 4)

nedelja, 27. 11., ob 20.00

Ella Maillart: Double Journey

Švica/Italija, 2015, čb, barvni, 40', svp

Po projekciji pogovor z Moniko Hofman o delu Annemarie Schwarzenbach.

četrtek, 1. 12., ob 20.00

Yes, We Fuck!

Španija, 2015, barvni, 60', ap

petek, 2. 12., ob 20.00

Mapplethorpe: Poglejte slike

(Mapplethorpe: Look at the Pictures)

ZDA, 2016, barvni, 105'

sobota, 3. 12., ob 20.00

Transspolna življenja v Sloveniji

Slovenija, 2016, barvni, 40'

Po projekciji pogovor z gosti_jami.

Maribor, GT22, Glavni trg 22

sreda, 30. 11., ob 20.00

Viva

Irska/Kuba, 2015, barvni, 100', svp

četrtek, 1. 12., ob 20.00

Reci mi Marianna

(Mów mi Marianna/Call Me Marianna)

Poljska, 2015, barvni, 75', svp

petek, 2. 12., ob 20.00

Od punce do punce

(De chica en chica/Girl Gets Girl)

Španija, 2015, 88', svp

Po projekciji pogovor z igralko Sandro Collantes Sanz.

Mladinski center Bistrica ob Sotli

petek, 25. 11., ob 20.00

Transspolna življenja v Sloveniji

dokumentarni, Slovenija, 2016, barvni, 40'

sobota, 26. 11., ob 20.00

Preprosto, Luka

dokumentarni, Slovenija, 2016, barvni, 21'

30 let hiv preventive v Sloveniji

dokumentarni, Slovenija, 2016, barvni, 16'

Fantazija (Fantasy)

drama, Slovenija, 2016, barvni, 14', ap

Ljubezen je bolezen

(Love Is a Sickness)

dokumentarni, Slovenija, 2016, barvni, 19', ap

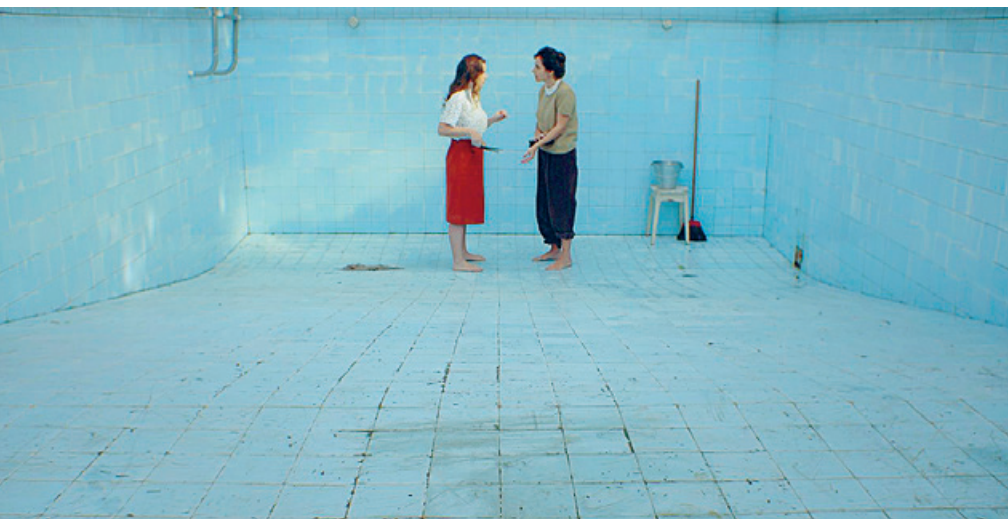
Čas je ZA Kabaret Tiffany

dokumentarni, Slovenija, 2016, barvni, 19'

Ljubljana,

Kinodvor – otvoritev

sobota, 26. 11. ob 21.00

Bazen (Piscina/Pool)
drama, Brazilija, 2016, barvni, 30', ap

Scenarij in režija: **Leandro Goddinho**
Glavne vloge: **Luciana Paes, Sandra Dani, Carolina Bianchi, Marcela Feter, Ester Laccava, Mawusi Tulani, Jane Eyre**
Fotografija: **Bruno Risas**
Montaža: **Mirella Martinelli in Leandro Goddinho**
Zvok: **Tales Manfrinato**

Claudia se odloči raziskati preteklost svoje pred kratkim umrle babice. Preko pisma najde Marlene, starejšo Nemko, ki živi v Braziliji in ohranja spomine v zapuščenem bazenu. V okviru obiska stara gospa razkrije podrobnosti o svojem življenju, ki sovpadajo s preteklostjo Claudijine babice, nemške ubežnice v 2. svetovni vojni. Film Bazen pripoveduje o preganjanju istospolno usmerjenih v času nacističnega obdobja in o poti, ki jo je LGBT-gibanje prehodilo od takrat.

Claudia decides to investigate her grandmother's past, who recently passed away. Through a letter, she comes to Marlene, an old German lady who lives in Brazil and keeps her memories inside a pool without water. During the visit, the old lady reveals details of her life that intersect with Claudia's grandmother's past, a German fugitive of the 2nd World War. Pool is about gay persecution during the Nazi period and the achievement of LGBT civil rights in contemporary History.

Babica (Grandma)
drama/komedija, ZDA, 1915, barvni, 80', svp

Scenarij in režija: **Paul Weitz**
Glavne vloge: **Lily Tomlin, Julia Garner, Marcia Gay Harden, Judy Greer, Laverne Cox, Sam Elliott**
Fotografija: **Tobias Datum**
Montaža: **Jonathan Corn**
Glasba: **Joel P. West**
Produkcija: **1821 Media Production, Depth of Field Production**

Elle Reid ravnokar preživlja razhajanje s partnerko, ko se na njenih vratih nepri-

čakovano pojavi vnukinja Sage, ki nujno potrebuje 600 dolarjev, še preden bo zašlo sonce. Ker tudi Ellina finančna situacija šepa, usposobi svoj stari avto in z vnukinjo se optimistično odpravita na lov za denarjem. Nenapovedano obiskujeta stare Elline prijatelje in ljubice, a njen nekdanji šarm ne seže več v sedanjost, tako da ji zlepa nihče noče posoditi denarja. Na poti pa Elle in Sage pretresata še druge družinske zagate in skrivnosti.

Elle Reid has just gotten through breaking up with her girlfriend when her granddaughter Sage unexpectedly shows up needing 600 dollars before sundown. Temporarily broke, Grandma Elle and Sage spend the day trying to get their hands on the cash as their unannounced visits to old friends and flames end up rattling skeletons and digging up secrets.

Ljubljana

Slovenska kinoteka

nedelja, 27. 11. ob 18.30

Jezne indijske boginje

(Angry Indian Goddesses)

drama, Indija/Nemčija, 2015, barvni, 104', svp

Scenarij in režija: **Pan Nalin**

Glavne vloge: **Sarah-Jane Dias, Rajshri Deshpande, Sandhya Mridul, Amrit Maghera, Pavleen Gujral, Anushka Manchanda, Tannishtha,**

Fotografija: **Swapnil S Sonawane**

Montaža: **Shrejas Beltangdy**

Zvok: **P. M. Satheesh & Manoj Goswami**

Glasba: **Ram Sampath idr.**

Produkcija: **Jungle Book Entertainment, One Two Films**

Prvi indijski film o ženskem zavezništvu, svež in stvaren prikaz življenja žensk v današnji Indiji. Modna fotografinja Freida, ki išče lasten umetniški izraz, povabi svoje najboljše prijateljice na obisk. Nepričakovano jim oznani svojo poroko, ne da bi jim izdala, kdo je izbrana oseba. Prijateljice preživijo skupni teden deklščine, na katerem se stkejo nove vezi, spori, razgalijo pa se tudi skrivnosti, ki jih nosi vsaka od njih. Med intenzivnim druženjem pozabijo na zunanji mačistični svet, a ta ni pozabil nanje.

Freida (Sarah Jane Dias) calls over her friends to her home in Goa for a special occasion. She is getting married! Over the few days of their stay, the ladies share with each other their joys, sorrows and doubts. That's something that these women from all over India, some of whom have never even met, all have in common. But does this female buddy adventure have a happy ending?

21.00

Buddy

drama, Nizozemska, 2015, barvni, 11', ap

Režija: **Niels Bourgonje**

Scenarij: **Niels Bourgonje, Edwin Goldman**

Glavni vlogi: **Danel Cornelissen, Tobias Nierop**

Fotografija: **Casper Brink**

Montaža: **Wietse De Zwart**

Zvok: **Richard Wilder, sound design: Klevr**

Produkcija: **Goldman film**

Mlad fant se odloči podpreti svojega bivšega ljubimca med testiranjem za hiv. Potem ko se dolgo nista videla, sta prisiljena sedeti skupaj v čakalnici klinike za spolno prenosljive bolezni. Kar se začne kot neroden pogovor, kmalu postane nekaj nežnejšega. Ali obstaja možnost za spravo?

A young man agrees to support his ex lover during an HIV test. Not having seen each other for a while, they are forced to sit together in the waiting room of an STI clinic. What starts out as an awkward conversation, soon becomes something more tender. Is there still a chance for reconciliation?

Théo in Hugo v istem čolnu

(Théo et Hugo dans le même bateau/Paris 05:59)

drama, Francija, 2016, barvni, 97', svp

Scenarij in režija: **Olivier Ducastel,**

Jacques Martineau

Glavne vloge: **Geoffrey Couët, François**

Nambot, Mario Fanfani

Fotografija: **Manuel Marmier**

Montaža: **Pierre Deschamps**

Zvok: **Tristan Pontécaille**

Produkcija: **Ecce Films**

Théo in Hugo se srečata v seks klubu v Parizu. Po seksu razvijeta odnos posebne povezanosti, hkrati pa ugotovita, da sta imela nezaščiten spolni odnos. Ker je eden od njiju hiv pozitiven, se takoj odpravita v bolnišnico na pregled in ustrezen postopek za partnerja, ki se je morda okužil. Kljub težavam in konfliktnim situacijam preživita skupaj noč in se zaljubita. Film vsebuje eksplicitne seksualne prizore.

Théo and Hugo meet each other in a sex club in Paris. After building a special connection while having sex, they meet outside the club where they realize they had unprotected sex. Since one of them is HIV positive, they go to the hospital to get checked and start the required treatment. You see the boys spend the night together and fall in love after this incident.

Po projekciji pogovor z režiserjema, stari-ma znancema našega festivala!

ponedeljek, 28. 11. ob 17.00

Iz kože

(Aus der Haut/Shed my skin)

drama, Nemčija/Avstrija, 2016, barvni, 87', svp

Scenarij: **Jan Braren**

Režija: **Stefan Schaller**

Glavne vloge: **Merlin Rose, Claudia Michelsen, Johann von Bülow**

Fotografija: **Michael Kotschi**

Montaža: **Andrea Mertens**

Glasba: **Johannes Lehniger**

Produkcija: **UFA Fiction, Mitteldeutschen Rundfunk, ORF**

Najstnik Milan pri 17-ih odkriva svojo seksualnost in počasi se mu potrjuje domneva,

da je homoseksualno usmerjen. Po ponesrečenem poskusu poljuba s priljubljenim sošolcem in prijateljem se njun odnos razsuje. Milan zapada v vse bolj tvegane situacije, v katerih navidezno igra upornika brez razloga, se zapija in prepira z vsemi okoli sebe. Poskuša odkriti gejevsko sceno, hkrati pa mora nujno urediti odnose s starši, ki zlepa ne razumejo, kaj ga muči.

The life of Milan Schulze, 17 – an average teenager from Halle, with two loving parents and a girlfriend, who is a drummer in a band and has a best friend named Christoph Schulte, 17 – changes dramatically one evening when he tries, under the influence of alcohol and a sexually charged atmosphere, to kiss Christoph. While Christoph flees in a state of shock, Milan, deeply ashamed of himself, turns to alcohol. His parents are visiting friends and have no idea what is going on at home in their absence.

18.45

Candra Sandra

(Vagabunda de Meia Tigela/Floozy Suzy)
komedija, Brazilija, 2015, barvni, 24', ap

Režija in scenarij: **Otavio Chamorro**

Glavne vloge: **Peterson Andrade, Cesar Augusto, Luiza Davison, Leo Thilé, Pedro Silveira**

Fotografija: **Érico Cazarré**

Montaža: **Otavio Chamorro**

Zvok: **Acacio Campos**

Produkcija: **Apoteótica Cinematográfica**

Jonas John je pripravljen storiti vse, da zapelje najbolj priljubljenega fanta na šoli. Po knjigi urokov pripravi ljubezenski napitek,

s katerim naj bi začaral fanta in se hkrati znebil dekleta, ki mu je napoti. Toda, ali bo urok deloval?

Jonas John is willing to do anything to seduce the popular guy in high school. Using magic from a cursed book he makes the love potion which will help him get the guy and get rid of the girl who stands in his way. But will the spell work?

Strike a pose

dokumentarni, Nizozemska, 2016, barvni, 90', svp

Scenarij in režija: **Esther Gould, Reijer Zwaan**

Nastopajo: **Luis Camacho, Oliver Crumes III, Carlton Wilborn, Sue Trupin, Salim 'Slam' Gauwloos, Kevin Stea**

Fotografija: **Reinout Steenuizen**

Montaža: **Dorith Vinken**

Zvok: **Carla van der Meijs, Marc Lizier**

Glasba: **Bart Westerlaken**

Produkcija: **CTM Docs, The Other Room, NTR, Serendipity Films**

Ganljiva pripoved o najslavnejši Madonni spremljevalni plesni skupini. Leta 1990 se je sedem plesalcev, šest gejev in en strejt, pridružilo Madonni na njeni najbolj kontroverzni turneji. Petindvajset let pozneje se ponovno snidejo, za kamero pa razkrijejo, kakšno je bilo videti življenje, ko so spremljali pop ikono. Vsi skupaj so se pojavili tudi v njenem filmu V postelji z Madonno (1991). Njihov razhod je bil vendarle boleč.

In 1990, seven young male dancers – 6 gay, 1 straight – joined Madonna on her most controversial tour. On stage and in the iconic film Truth or Dare they showed the world how to express yourself. Now, 25 years later, they reveal the truth about life during

and after the tour. Strike a Pose is a dramatic tale about overcoming shame and finding the courage to be who you are.

21.00

Ella Maillart: Double journey

dokumentarni, Švica/Italija, 2015, č/b, barvni, 40', svp

Realizacija in produkcija: **Antonio Bigini,**

Mariann Lewinsky

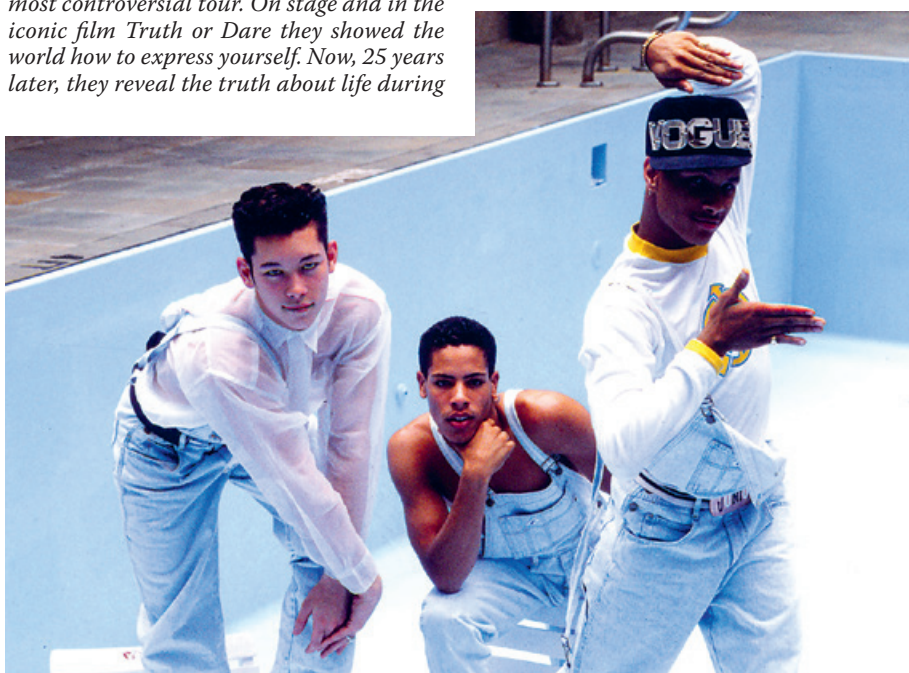
Fotografija: **Ella Maillart**

Zvok: **Diego Schiavo**

Leta 1939 Ella Maillart in njena partnerka, pisateljica Annemarie Schwarzenbach, zapustita Evropo in se odpravita v Azijo. Ella hoče posneti film in podpreti Annemarie pri njenem prizadevanju, da bi se očistila mamil. Toda v Kabulu se Ella zave, da so vsi njuni načrti padli v vodo. Loči se od Annemarie in sama nadaljuje pot v Britansko Indijo, medtem pa v Evropi že divja vojna. Njeni zapisi, filmski posnetki in fotografije pripovedujejo zgodbo o potovanju, letu 1939 in o ženski.

1939. Ella Maillart and Annemarie Schwarzenbach leave Europe for Asia. Ella hopes to make a film, and help Annemarie get off drugs. In Kabul she realizes she's lost all certainties. Alone she travels in British

India while war ravages Europe. Her texts, film footage and photographs tell the story of a journey, a film, a year, a woman.

Po projekciji pogovor z Moniko Hofman o delu Annemarie Schwarzenbach!

torek, 29. 11. ob 17.00

Rara

drama, Čile/Argentina, 2016, barvni, 88', svp

Scenarij: **Alicia Scherson, Pepa San Martin, Augustina Munoz**
Režija: **Pepa San Martin**
Glavne vloge: **Julia Lubbert, Mariana Loyola, Augustina Munoz, Emilia Ossandon**
Fotografija: **Enrique Stindt**
Montaža: **Soledad Salfate**
Zvok: **Victor Tendler**
Glasba: **Ignacio Perez**
Produkcija: **Manufactura de Peliculas, Le tiro cine**

Trinajstletna Sara živi srečno družinsko življenje s svojo mamo, sestro in z mamino ženo. Zanimajo jo fantje, polna je najtistiških skrivnosti, ki jih ne more zaupati niti svoji najboljši prijateljici, v šoli je nemirna. Burni dogodki v njenem življenju zanjo nikakor niso povezani s tem, da mama živi v lezbičnem razmerju. Čisto drugače pa misli oče, nenadoma prepričan v to, da mora hčeri rešiti, zato se odloči, da bo sodno zahteval pravico do skrbništva. Navdihneno po resnični zgodbi o čilski sodnici, ki je zaradi lezbištva izgubila otroke.

A story inspired by the case of a Chilean judge who lost the custody of her children for being a lesbian, told from the point of view of her eldest daughter Sara, aged 13. The screenplay is based on true events that could be related as a tale of lawyers and courthouses, lawsuits, claimants, defenders and victims, but instead, it will be the story of a family.

18.45

Slovo (Parting)

drama, VB, 2016, barvni, 10', bp

Režija in scenarij: **Dimitris Toulas**
Glavni vlogi: **David Aston, Tony Collier**
Fotografija: **Conor O'Grady**
Montaža: **Rachel Mcelroy, Tamsin Spivey**
Zvok: **Juan Manzed**

Po dolgih letih preživetih skupaj, se je čas ustavil za starejši par, ki se pripravlja na slovo.

After a lifetime together, time has stopped for an elderly couple as they prepare to say goodbye.

Mapplethorpe: Pogledajte slike

(Mapplethorpe: Look at the Pictures)
dokumentarni, ZDA, 2016, barvni, 105'

Režija: **Fenton Bailey, Randy Barbato**
Fotografija: **Huy Truong, Mario Panagiotopoulos**
Montaža: **Langdon F. Page**
Glasba: **David Benjamin Steinberg**
Produkcija: **A Film Manufacturers Inc. Production**

Edino, kar je bilo še bolj nezaslišano in svojevrstno od samih fotografij Roberta Mapplethorpa, je bilo njegovo življenje. Še posebej je bil obseden z magijo, s tem, kar je videl kot magijo fotografije in magijo

seksualnosti. Svojemu delu je bil predan do skrajnosti še v času, ko je zbolel in umiral za aidsom. O njem in njegovem delu bodo spregovorili sorodniki in sorodnice, sopotniki in ljubimci.

The only thing more outrageous than Robert Mapplethorpe's photographs was his life. He was obsessed with magic and in particular, with what he saw as the magic of photography and the magic of sex. He pursued both with insatiable dedication.

21.00

Fantazija (Fantasy)

drama, Slovenija, 2016, barvni, 14', ap

Scenarij: **Urša Kastelic, Janez Konda, Tara Knok Ratković**
Režija, montaža: **Urša Kastelic**
Glavni vlogi: **Janez Konda, Matic Novak**
Fotografija: **Urša Kastelic, Luka Ilinčič**
Zvok: **Luka Ilinčič, Tara Knok Ratković, Maja Završnik, Matevž Vehar**
Glasba: **Gašper Pesek, Jakob Konda, Erik Krkač**
Produkcija:

Fantazija ni le zgodba o mladem fantu, ki nepričakovano najde svojo pravo ljubezen in jo na tak način tudi izgubi. Je zgodba o vsakem izmed nas, o bolečini izgube, o tisti črni praznini, ki jo v nas pustijo ljudje, ki smo jih tako ali drugače izgubili. In je zgodba o fantaziji, ki živi naprej ...

Fantasy is not merely a story about a young man who finds his true love unexpectedly – and loses it in the same way. It is a story about every one of us, about the pain

of loss, about the black void that is left in us by the people who we have lost one way or another. And it is a story about a fantasy which lives on ...

Film bodo uvedli ustvarjalci.

Maček (Kater/Tomcat)
drama, Avstrija, 2016, barvni, 114', svp

Scenarij in režija: **Händl Klaus**
Glavne vloge: **Lucas Turtur, Philipp Hochmair, Thomas Stipsits, Manuel Rubey, Toni, Kathi**
Fotografija: **Gerald Kerkletz**
Montaža: **Joana Scrinzi**
Zvok: **Klaus Kellermann, Claus Benischke-Lang**
Glasba: **Spyridon Giocchalis, Julian Grumer**
Produkcija: **COOP99**

Andreas in Stefan imata srečno in strastno dolgoletno razmerje. Skupaj z ljubljenim mačkom Mosesom živijo v lepi stari vili sredi dunajskih vinogradov. Zaposlena sta v istem glasbenem orkestru, prosti čas pa preživljata v širokem prijateljskem krogu. Toda nepričakovan nasilni izbruh pretrese njuno zvezo. Slepa pega, ki jo vsak nosi v sebi, postavi pod vprašaj vse, kar sta si zgradila.

Andreas and Stefan lead a happy and pas sionate life: Together with their beloved tomcat Moses, they live in a beautiful old house in Vienna's vineyards. They work as a musician and as a scheduler in the same orchestra and they love their large circle of friends. An unexpected and inexplicable outbreak of violence suddenly shakes up the relationship and calls everything into question – the blind spot that resides in all of us.

Dobitnik teddyja na letošnjem berlinskem festivalu in številnih drugih nagrad!

sreda, 30. 11. ob 18.00

Spored kratkih filmov

Preprosto, Luka
dokumentarni, Slovenija, 2016, barvni, 21'

Scenarij, režija, montaža: **Jan Vasiljevič, Žan Zveplan**
Fotografija, zvok: **Jan Vasiljevič**
Produkcija: **Društvo VLU**
Film daje vpogled v življenje navidez običajnega, šaljivega, okretnega in včasih vulgarnega Luke. Njegov portret pod gladino razkriva življenje, posvečeno ustvarjanju

varnega prostora znotraj LGBT skupnosti, in neopisljiv ter neponovljiv odnos z materjo. Tako subjekt dokumentarnega filma na neposreden in iskren način združuje nešteto pripadnikov skupnosti, ki stremi po enakopravnosti in mirnem sobivanju, hkrati pa se zdi, da znotraj svojega kroga družine in prijateljev za vedno ostaja ... preprosto, Luka.

The film gives insight into the life of seemingly ordinary, but humorous, lively and occasionally vulgar Luka. Under the surface Luka's portrait reveals a life dedicat-

ed to creating a safe space within the LGBT community as well as his indescribable and inimitable relationship with his mother. In a direct and sincere manner the subject of the documentary combines numerous members of the community that strives for equality and peaceful coexistence. At the same time it seems that in his circles of family and friends he remains forever ... simply Luka.

Film bodo uvedli ustvarjalci.

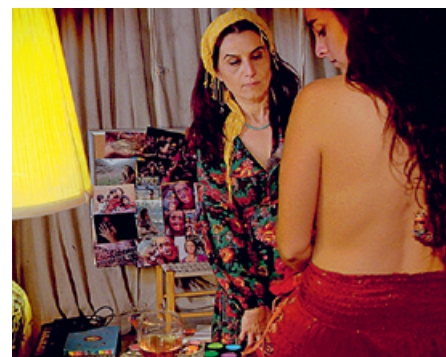
Letargija (Letargo/Lethargy)
drama, Španija, 2015, barvni, 19', ap

Scenarij in režija: **Xavier Miralles**
Glavne vloge: **Genis Lama, Jorge Velasco, Pilar Sarda, Rafaela Rivas**
Fotografija: **Claudia Rodriguez, Alejandro H. Madrid**
Montaža: **Biel Ferrer**
Zvok: **Sandra Ramionet**
Produkcija: **Totem Producciones**

Alex je fant, ki se je pravkar razšel z Marcom, svojim dolgoletnim partnerjem. V mrzli zimski noči njun pes zbolji in Alex ga pelje k veterinarju. Situacija ju prisili, da se ponovno srečata, v dolgi noči, v kateri se prebudi vse, kar je navidez spalo.

Alex is a boy who has just broken up with Marc, his partner for several years. In a cold winter night, their dog sickens and Alex brings him to the hospital. This situation forces Marc and Alex to meet again in a long night in which everything that seemed asleep awakens.

Adijo, Adam (Good-bye Adam)
Avstralija, 2016, barvni, 14', ap

Scenarij in režija: **Gulsum Guler Ozen**
Glavne vloge: **Mujde Sarikamis-Josefina Maldonado Andrade**
Fotografija: **Oscar Beltran Cuba**
Montaža: **Gulsum Guler Ozen**
Zvok: **Samuel Kwong**
Produkcija: **Gulsum Guler Ozen**

V enem od turških predelov Avstralije živi ženska (Eve), ki je stara malo čez 40, nesrečno poročena, ki nikoli ne zapusti svojega okolja ter ves čas kakor zapornica preživi v samoti svojega doma. Največ veselja ji prinaša čas, ki ga preživi v domačem vrtu. V sanjarjenjih jo obiskuje ženska (Lilith). Navsezadnje Eve odide z doma, pusti vse za seboj in si začne sama krojiti svojo usodo.

In a Turkish area of Australia, lives a woman (Eve) in her 40s who has an unhappy marriage, never goes outside of her local area and spends all her days in the isolation of her home like a prisoner. Her biggest joy is the time she spends in the garden at home. A woman (Lilith) pays her visits in her day-dreams. Finally, she (Eve) leaves home with everything left behind to charter her own destiny.

30 let hiv preventive v Sloveniji

dokumentarni, Slovenija, 2016, barvni, 16'

Scenarij: **Miran Šolinc, Aljaž Kalčič**

Režija, fotografija, montaža, zvok: **Jan Vasiljevič**

Produkcija: **Škuc**

Film 30 let hiv preventive je poskus zabeležiti na filmski trak minulo delo na področju hiva pri nas, kot zapis nekega časa, ki nas je zaznamoval s hivom in aidsom. Tako niza pričevanja predanih aktivistov in strokovnjakov, ki obujajo spomine na stare čase, govorijo o delu svojih organizacij v času, ko ni bilo lahko izvajati hiv preventive. In o preventivi danes, ko lahko z optimizmom zremo v prihodnost, v čas, ko bomo premagali hiv.

The documentary "30 Years of HIV Prevention" is an attempt at capturing on film the work done in the field of HIV in Slovenia thus far as a record of a time marked by HIV

and AIDS. It recounts the stories of dedicated activists and experts reminiscing about the old days, talking about the work of their respective organisations at a time when HIV prevention programmes were not easy to implement. And about prevention today, when we can look into the future with optimism, into a time when HIV will be defeated.

Film bodo uvedli ustvarjalci.

Mojstrski puščavnik

(The Masterful Hermit)

Velika Britanija, 2015, čb, 34', bp

Režija, scenarij, montaža: **Reg Noyes**

Glavne vloge: **Charlotte Ritchie, Anna**

Mountford, Maryam d'Abo, Clive Francis,

Catrin Morgan, Lisa Jen Brown, Stephen Wight

Glasba: **Brian Noyes**

Direktor fotografije: **Chris Openshaw**

Scenograf: **Alec Walker**

Zvok: **Jeremy Brown**

Edina stvar, ki jo je držala pokonci in zaradi katere je bila prihodnost vredna čakanja, je bila njena vztrajna vera, da nas prava ljubezen sčasoma najde.

The only thing that kept her going, that made the future worth waiting for, was her persistent faith that true love eventually finds us all.

Trade queen

drama, Nemčija, 2015, čb, 8', bd

Režija: **David Wagner**

Scenarij: **Justus Bergen**

Glavne vloge: **Thomas Gerber, Heiko Raulin,**

Harry Lampi

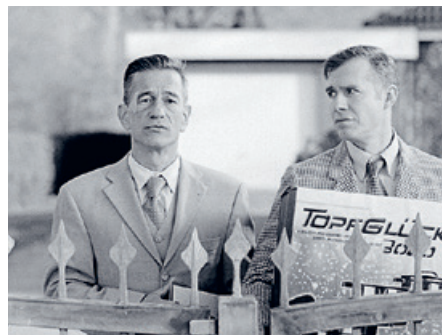
Fotografija: **Moritz Mössinger**

Montaža: **Sönke Saalfeld**

Zvok: **Florian Dermastia**

Produkcija: **Hamburg Media School,**

Filmwerkstatt

G. Jonas in g. Schmidt izgledata kot dolgočasna prodajalca, vendar imata svoje skrivnosti. Pod njunima popolnima sivima oblekama se iskrijo ljubezen, pogum in mnoge druge stvari.

Mr. Jonas and Mr. Schmidt look like boring salesmen but they have their secrets. Beneath their perfect gray suits shines love, courage and many other things.

Čas je ZA Kabaret Tiffany

dokumentarni, Slovenija, 2016, barvni, 19'

Scenarij, režija, fotografija, montaža, zvok:

Yuliya Molina

Produkcija: **Zavod APIS**

Film pripoveduje o rojstvu kabarejske skupine pod okriljem kluba Tiffany v Ljubljani. Skozi film spoznamo performerje in njihove zgodbe in vzgibe za umetniško uprizorjanje, v kolikšni meri svojo osebnost izkušnjo, svojo intimo in svoje življenje vnašajo v zgodbe, ki jih pripovedujejo. V filmu vidimo tudi izseke predstave, uprizorjene na Paradi ponosa, junija 2016.

The film describes the birth of the cabaret group in Ljubljana's club Tiffany. It acquaints us with the performers, their stories and motives for artistic performance, and the degree to which they include their personal experiences, intimacy and private lives in the stories they tell. The film also

shows excerpts from the performance put on at the 2016 Ljubljana Pride Parade.

Film bodo uvedli ustvarjalci.

21.00

Rotten

dokumentarni, Turčija, 2015, barvni, 17', ap

Režija, scenarij in montaža:

Mehmet Selcuk Bilge

Fotografija in zvok: **skupinsko delo**

V Turčiji je v izogib služenju vojaškega roka potrebno dokazati spolno usmerjenost. Ob dokazu zadostne mere feminilnosti lahko posameznik dobi potrdilo duševne motnje, ki ga naredi nesposobnega za vojsko (beseda 'rotten' v turščini označuje za vojsko

nesposobne). Kratek dokumentarni film, boleča satira, ki cilja na konzervativno družbo, predlaga zelo zanimiv pogled na družbo, ki stigmatizira homoseksualce.

In Turkey you are obliged to prove your sexual orientation in order to avoid military service. By proving enough femininity one can be certified as having a mental disorder which makes you unfit for the military (the word "rotten" in Turkish is used to describe these people). This short documentary film, a poignant satire aimed against a conservative society proposes a very interesting look at a society that stigmatizes homosexuals.

guys inviting both sets of their slightly homophobic parents for Christmas, so they can share the happy news that they're about to be grandparents.

Čudoviti jebeni božič

(En underbar jävla jul/A Holy Mess)

drama/komedija, Švedska, 2015, barvni, 108', svp

Scenarij: **Edward af Sillén, Daniel Réhn, Helena Bergström**
 Režija: **Helena Bergström**
 Glavne vloge: **Maria Lundqvist, Robert Gustafsson, Anton Lundqvist, Anastasios Soulis, Rakel Wärmländer**
 Fotografija: **Peter Mokrosinski**
 Montaža: **Tess Lindberg**
 Zvok: **Anders Larsson**
 Glasba: **Per Andréasson**
 Produkcija: **Sweetwater Production AB, Stockholm**

Oscar in Simon sta dolgoletna partnerja, ki si zelo želita otroka. Njuna prijateljica Cissi pristane na to, da bo nadomestna mati. Odločijo se, da bodo vsi trije z otrokom povezani kot sodobna švedska družina. Toda v času nosečnosti se še vedno sprašujejo, kdo je biološki oče – Simon ali Oscar? Bodoča očeta za božič povabita svoje starše, ki so še vedno rahlo homofobični. K zmešnjavi prispevajo še nepričakovani gosti na zabavi. S popivanjem, izbruhom napetosti in skrivnih nagibov se božična zabava sprevrže v nekaj povsem drugega.

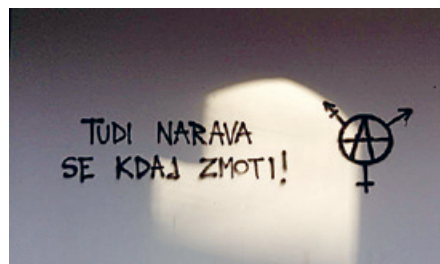
Both 27 years old, Oscar and Simon have been together for several years and desperately want a baby, so they've gotten their close friend Cissi to agree to be their surrogate mother. Together, the three friends decide to become a modern Swedish family. But nine months into their pregnancy, they're all still wondering who the father is—Simon or Oscar? This coincides with the

četrtek, 1. 12. ob 17.00

Transspolna življenja v Sloveniji

dokumentarni, Slovenija, 2016, barvni, 40'

Režija: **Michelle Emson**
 Nastopajo: **Teodor P. Kelc, Jakob Ian, Katja Zgoznik, Filip, Aoi, Petra Peterka, Anja Koletnik, Salome, Kirra, Evan A. Grm**
 Scenarij in montaža: **Anja Koletnik in Evan A. Grm**
 Produkcija: **Zavod Transakcija, Sanctuary Studios Inc.**

Dokumentarni film *Transspolna življenja v Sloveniji*, ki predstavlja 10 transspolnih in cispolno nenormativnih oseb iz raznih krajev države, govori o raznolikih doživljanjih lastne spolne identitete ter položaja transspolnih oseb v slovenski družbi. Film želi povečati ozaveščenost o življenju transspolnih oseb v Sloveniji, predvsem pa prispevati k povečanju vidnosti in legitimiranju transspolnih oseb, tako razkritih kot (še) nerazkritih.

The documentary movie Transgender life in Slovenia, which is a presentation of 10 transgender and gender variant persons

from various locations in the country, portrays diverse experiences regarding one's gender identity and the stance of being a transgender person in Slovene society. The movie will contribute to awareness raising about transgender persons in Slovenia, and mostly increase visibility and legitimization of both out and non-out transgender persons.

Po projekciji pogovor z gosti_jami.

18.30

Ljubezen je bolezen

(Love Is a Sickness)

dokumentarni, Slovenija, 2016, barvni, 19', ap

Režija in montaža: **Jure Dostal**
 Fotografija: **Jure Dostal, Jure Kreft**
 Produkcija: **Fixmedia**

Je ljubezen do istega spola v Sloveniji res bolezen? Film govori o posameznikih, ki so se nekaj dni pred božičem, v mali državi, Sloveniji, borili za temeljne človekove pravice.

Is love for the same sex really a sickness in Slovenia? The film features the individuals who, in the tiny country of Slovenia, a couple of days before Christmas, fought for fundamental human rights.

Film bodo uvedli ustvarjalci.

Poletje

(La belle saison/Summertime)

drama, Francija, 2015, barvni, 105', svp

Scenarij: **Catherine Corsini, Laurette Polmans**
 Režija: **Catherine Corsini**
 Glavne vloge: **Cécile de France, Izia Higelin, Noémie Lvovsky, Kévin Azaïs**
 Fotografija: **Jeanne Lapoirie**
 Montaža: **Frédéric Baillehaiche**
 Zvok: **Olivier Mauvezin, Benoît Hillebrant, Thomas Gauder**
 Glasba: **Grégoire Hetzel**
 Produkcija: **CHAZ Productions, France 3 cinéma, Artemis Productions**

Carole, španska učiteljica in militantna feministka, v Parizu leta 1971 sreča Delphine, hčer kmečkih staršev iz Limousina. Delphine se seznani s feminističnim gibanjem, hkrati pa se s Carol močno zaljubita. Takrat pa Delphininega očeta zadene kap, tako da se je primorana vrniti na kmetijo in skupaj z mamo prevzeti vajeti. Carole ne

more prenesti njune ločitve, zato se odloči, da se bo preselila k Delphine in pomagala pri kmečkih opravilih. Toda ali je mogoče feminizem in lezbištvo zlahka preseliti na podeželje v sedemdesetih letih?

There was little chance, in the year 1971, that Carole, a Paris Spanish teacher and feminist militant, would ever meet Delphine, the daughter of a couple of Limousin farmers. But they did meet and fell passionately in love as well. Unfortunately, Delphine's father fell victim to a stroke, and the young woman had no other choice but to go back home to help her mother run the family farm. Carole decided to join her lover at the farm. But could feminism and lesbianism easily be transferred to the countryside and its standards of the time...?

21.00

Betty

drama, VB, 2015, barvni, 9'

Režija, scenarij, montaža: **Kristina Kello**
 Glavne vloge: **Ellie Dickens, Leah Georges, Laura Mason, Martin Jenkins, Emma Wingrove**
 Direktor fotografije: **Reto Liesching in Dom Satchell**
 Scenografija: **Yahmna Kesner**
 Zvok: **Ed Spear, Petter Dahlgren, Matt Knight**

Starejša gospa v samoti opazuje, kako leta bežijo, pri čemer ji družbo delajo rastline in spomini. Nekega dne opazi v časopisu nepremičninski oglas, ki jo popelje v njeno preteklost.

An elderly lady watches the world go by, sharing her life with plants and memories. One day, a newspaper advertisement catches her eye and invites her to explore her past.

Bolno (Bolesno/Sick)

dokumentarni, Hrvaška, 2015, barvni, 85', ap

Scenarij in režija: **Hrvoje Mabić**
 Nastopata: **Ana Dragičević, Martina**
 Fotografija: **Bojana Burnač, Almmir Fakić**
 Montaža: **Žarko Korać, Hrvoje Mabić**
 Zvok: **Dubravka Premar, Ivan Zelić, Goran Fučkar**
 Produkcija: **Fade In, Drugi plan, Zagrebfilm**

Rečanka Ana Dragičević je bila pri šestnajstih prisilno hospitalizirana na zahtevo staršev in psihiatrinje, ki je sodelovala v tej zaroti. Ana je skoraj pet let preživela v reški psihiatrični bolnici Lopača, kjer so jo zdravili zaradi izmišljene narkomanije, pravi vzrok pa je bilo »zdravljenje« lezbištva. Ko je bila končno izpuščena, je po sodni poti zahtevala pravico zase, hkrati pa se je poskušala osamosvojiti. Dokumentarec je intimna pripoved o Aninem vsakdanjem duševnem boju in iskanju ljubezni.

At the age of 16 Ana was locked up in a psychiatric hospital by her parents who arranged the treatment for curing her homosexuality with the hospital director. After five years she is free and longs for a girl who won't find her crazy because of her PTSD condition. She finds one in her new love Martina. They get engaged and plan their

wedding. However, Martina's huge patience and devotion wanes with time as she finds Ana more obsessed with her traumatic past than with the life they're sharing together. 'Sick' is a film about love, betrayal, revenge, and forgiveness.

Po projekciji pogovor z režiserjem Hrvojem Mabićem!

petek, 2. 12. ob 18.30

Zora (Dawn)

drama, VB, 2016, barvni, 13', bp

Režija in scenarij: **Jake Graf**
 Glavni vloge: **Nicole Gibson, Harry Rundle**
 Fotografija: **Lorenzo Levrini**
 Montaža: **Giorgio Galli**
 Zvok: **John York**
 Produkcija: **Up and Up**

Medtem ko se začenja daniti, se dva izgnana izobčena srečata v poltemi, v večjem strahu pred sabo kot pred drug drugim.

As dawn creeps in, two lost outcasts meet in the darkness, more afraid of themselves than each other.

sobota, 3. 12. ob 17.00

Reci mi Mariana

(Mów mi Marianna/Call Me Marianna)

dokumentarni, Poljska, 2015, barvni, 75', svp

Scenarij in režija: **Karolina Bielawska**

Nastopajo: **Marianna Klapczynska, Jowita**

Budnik, Mariusz Bonaszewski

Fotografija: **Kacper Czubak**

Montaža: **Daniel Gasiorowski**

Zvok: **Jaeek Pajak**

Glasba: **Anthony and the Johnsons, Natalia Fiedorczuk**

Produkcija: **Studio filmowe Kalejdoskop, TVP S. A.**

Marianna je privlačna 40-letnica, ki je ravnokar v tožbi s starši, kar je povezano s potrditvijo njenega spola in z operativnimi posegi. Mora se soočiti s tem, da bo morda izgubila, kar ji je najdražje, svojo družino, in se poskušati opreti na redke prijatelje in prijateljice. A ta žrtev je potrebna, če hoče zaživeti svoje lastno življenje. Režiserka Karolina Bielawska je naredila pretanjen film o svobodi kot najvišji človekovi vrednoti.

Marianna is an attractive 40-year-old woman who has just sued her parents in order to obtain a sex change. Confronted with the idea of losing what she holds dearest to her – her family – she must face the chilling reminder of the sacrifices one takes to be themselves.

Karolina Bielawska's film about freedom as the supreme value was made with a great sensitivity.

Dokumentarec je prejel številne nagrade občinstva in žirij!

Viva

drama, Irska/Kuba, 2015, barvni, 100', svp

Scenarij: **Mark O'Halloran**

Režija: **Paddy Breathnach**

Glavne vloge: **Jorge Perugorria, Luis Alberto Garcia, Héctor Medina, Luis Manuel Álvarez**

Fotografija: **Cathal Watters**

Montaža: **Stephen O'Connell**

Glasba: **Stephen Rennicks**

Produkcija: **A Treasure Entertainment Production**

Jesus je masker za skupino dreg performerjev v Havani, a tudi sam sanjari, da bo nekoč nastopil. Končno dobi priložnost, da se izkaže na odru, a takrat iz občinstva k njemu pristopi neznanec in ga s pestjo udari v obraz. Nasilnež je njegov oče Angel, nekdanji boksar in zdaj alkoholik, ki ga petnajst let ni bilo na spregled. Za nameček se še vseli k Jesusu. Oče in sin, ki si ne bi mogla biti bolj različna in jezna drug na drugega, se znajdetata v skupnem gospodinjstvu, ki vse bolj spominja na družinsko kletko.

Jesus does make up for a troupe of drag performers in Havana, but dreams of being a performer. When he finally gets his chance to be on stage, a stranger emerges from the crowd and punches him in the face. The stranger is his father Angel, a former boxer, who has been absent from his life for 15 years. As father and son clash over their opposing expectations of each other, Viva becomes a love story as the men struggle to understand one another and become a family again.

Gej, mlad in konservativen Mario Roellig je ena najbolj iskanih prič o represiji v nekdanji Vzhodnonemški republiki. Danes je vodič za ogled nekdanjega zapora obveščevalne službe Stasi, kjer je bil tudi sam zaprt. Roellig, ki zaradi tega še vedno pričakuje opravičilo, je v sporu tudi s tistimi, ki se nostalgčno ozirajo v komunistično preteklost in še vedno verjamejo v družbeno utopijo. Zgodba, ki niti ni tako daleč od slovenske realnosti.

Being gay, resilient, young and conservative, Mario Roellig became one of the youngest and most in-demand witnesses to the atrocities of the GDR. He guides groups through today's memorial site in the former Stasi (GRD State Security Services) prison where he was once incarcerated. Roellig speaks to school classes all over Germany and has been invited to universities abroad, always pointing out the special queer moment in his life drama.

Po projekciji pogovor z režiserjem Jochenom Hickom!

21.00

Vzhodni kompleks

(Der Ost-Komplex/The GDR Complex)

dokumentarni, Nemčija, 2016, barvni, 90', svp

Režija, produkcija: **Jochen Hick**

Fotografija: **Jochen Hick, Nikolai Zorn**

Montaža: **Thomas Keller**

Zvok: **Timo Kahlenberg, Michale Kaczmarek**

Produkcija: **Galeria Alaska Productions, Rundfunk Berlin-Brandenburg**

18.30

Želje (Désirs/Desires)
Kanada, 2015, barvni, 8', ap

Režija: **Clarissa Rebouças** in **Yannick Nolin**
Scenarij: **Clarissa Rebouças**
Montaža: **Yannick Nolin**
Glavni vlogi: **Maggie Bergamote**, **Julie Vignau**
Direktor fotografije: **Yannick Nolin**
Zvok: **Jasmin Robitaille**

Mladi dekleti se predajata strasti in poželenju, dokler ena od njiju ob polnoči ne odhiti iz postelje, druga pa ji sledi.

Young girls are indulging in passion and lust until one of them rush out of the bed at midnight while the other follows her.

Od punce do punce
(De chica en chica/Girl Gets Girl)
komedija, Španija, 2015, 88', svp

Scenarij: **Sonia Sebastián**, **Cristina Pons**, **Ángel Turlán**
Režija: **Sonia Sebastián**
Glavne vloge: **Celia Freijero**, **Cristina Pons**, **Sandra Collantes**, **Jane Badler**
Fotografija: **Pilar Sanchez**
Montaža: **Ana Álvarez Ossorio**

Zvok: **Manuel Rojas**
Glasba: **Gonzalo de la Vega/ Road Ramos**
Produkcija: **Pocapena Producciones**, **Versus Entertainment**, **Amazonas Team**

Inés živi v Miamiju. Ko po devetih letih prevara partnerko, se ji sesuje svet. Po dolgem času se le vpraša, kaj bi sploh rada v življenju. Odloči se, da se bo vrnila domov v Madrid, čeprav to pomeni, da se bo morala soočiti z zmedo, ki jo je tam povzročila pred leti. V resnici pa si želi končno osvojiti Lolo, privlačno strejt prijateljico Verónica Psycho, prav tiste ženske, ki jo je Inés zapustila pred devetimi leti – nosečo na dan njune poroke! Duhovita lezbična komedija z liki, ki so osvojili lezbično občinstvo po vsem svetu.

Inés has lived the American dream in Miami for nine years. When she's caught cheating on her girlfriend, her world tumbles down. For the first time in years Inés asks herself what she wants in life... It's time to get back home, to get back to Madrid... even if it means she will have to face the huge mess she left behind. What Inés really wants is to finally succeed in seducing Lola, the hot straight best friend of Verónica Psycho, the woman Inés left nine years ago... pregnant and on their wedding day!

Po projekciji pogovor z igralko Sandro Collantes Sanz!

21.00

Krila (Vingarne/Wings)
drama, Švedska, 1916, 35mm, čb, nemi, 50', svp

Scenarij: **Mauritz Stiller**, **Axel Esbensen**.
Režija: **Mauritz Stiller**
Glavne vloge: **Egil Eide**, **Lars Hanson**, **Lili Bech**, **Albin Lavén**
Fotografija: **Julius Jaenzon**
Produkcija: **AB Svenska Biografteatern**

Film je posnet po literarni predlogi romana Mikaël danskega avtorja Hermana Banga, o umetniku in njegovem mladem protežirancu. Starajoči se umetnik je kipar, ki se

je lotil umetnine, z naslovom Krila, navdihnil pa ga je mit o Ikarju. Zgodba se razvije v asimetrični ljubezenski trikotnik, ko stari kipar nemočno opazuje, kako se njegov mladi model predaja v roke privlačne grofice. Film uspešno združuje mitsko pripoved s tedanjo urbanostjo. Ta najstarejši film s homoseksualno tematiko bomo videli natančno ob njegovi 100-letnici!

The film is based on the novel 'Mikaël' by Danish author Herman Bang, about an artist and his young protégé. The ageing artist is a sculptor, who at the beginning of the film sets out to work on a piece called 'The Wings, inspired by the Ikaros myth. The film evolves into an asymmetric love triangle, where the old master in growing despair sees the young model/painter get infatuated by a countess.

Projekcijo bo Andrej Goričar pospremil z živo klavirsko glasbo.

Brezplačna projekcija na dan kulture!

Škuc-Kulturni center Q (Tiffany)

Metelkova-mesto, Ljubljana

sreda, 23. 11. ob 20.00

Yes, We Fuck!

dokumentarni, Španija, 2015, barvni, 60', ap

Režija: Anontio Centeno, Raul de la Morena

Glasba: Sonia Basco, Raul Morales

Dokumentarni film neposredno in pogumno spregovori o seksualnosti hendikepiranih oseb. S šestimi različnimi zgodbami o funkcionalni raznolikosti želi pokazati, da je pravica do seksualnega življenja univerzalna. Videli bomo redke in različne portrete in dogajanje, v katerem je seks spremenjen v orožje užitka za individualne in skupnostne človekove pravice. Poleg o spolnosti dokumentarec spregovori tudi o cenzuri in predsodkih, kaj lahko seksualnost stori za ljudi s funkcionalno raznolikostjo in tudi kaj lahko ta prispeva k človekovi spolnosti.

This documentary shows six stories about sex and functional diversity, real and varied stories where sex is turned into a pleasure weapon for people's individual and collective rights. Beyond sex, this project shows, without inhibitions, censorship or prejudice, what sexuality can do for people with functional diversity, and also how the reality of functional diversity can contribute to human sexuality.

četrtek, 24. 11. ob 20.00

FtWTF – Female to What The Fuck

dokumentarni, Avstrija, 2015, barvni, 92', ap

Režija in produkcija: Katharina Lampert, Cordula Thym

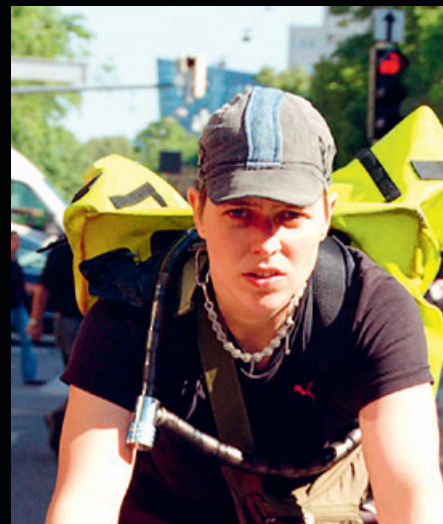
Nastopajo: Hans Scheirl, Persson Perry Baumgartinger, Gin Müller, Denice Bourbon, Mani Tukano, Dorian Bonelli, Nick Prokesch

Fotografija: Judith Benedikt

Montaža: Niki Mossböck

Zvok: Johanna Kirsch

Glasba: Armin Lorenz, Veronika Eberhart

Dokumentarec spregovori o raznolikosti spolov in spolnih transformacijah brez pridiha tragičnosti in patetike, brez jokajočih staršev ali globoko prizadetih in šokiranih sorodnikov_c. Tukaj ne boste našli voajerističnega pogleda na telesa ali v stranišča in spalnice. Film avstrijskih režiserk je všečen in poveden, prepleten s politično analizo in dobro obveščen o feminističnih vprašanjih. Sodelujoči v filmi so junaki_nje spolne drugačnosti, ki pogumno živijo svojo željo po maskulinosti – vsak po svoje in po svoji izbiri.

The documentary FtWTF is a precise encounter with the theme of gender transgression, whereby the gender border is crossed in the same direction each time: from a specific starting point (female/woman) to a temporarily open end point ("what the fuck"). The filmmakers portray six people who for different reasons take on a transgender identity and live it out in different and changing ways.

Po projekciji pogovor z režiserkama!

nedelja, 4. 12.ob 20.00

Johnny

drama, ZDA, 2016, barvni, 19', bp

Režija: **Micah Stuart**

Scenarij: **Brandon Crowder**

Glavni vlogi: **Brandon Crowder,**

Tony Abatemarca

Fotografija: **Austin Nordell**

Montaža: **Micah Stuart**

Zvok: **Will Digby**

Produkcija: **Lonesome Pine films, Built by trees**

Johnny je mlad prostitut, ki se je prisiljen soočiti s strašljivim dogodkom iz preteklosti, ko ga najame osamljen in notranje razdvojen starejši moški, ki išče izkušnjo svojega prvega spolnega srečanja z drugim moškim.

Johnny, is a young rent boy who is forced to confront a haunting moment from his past when he is hired by a lonely and conflicted older man looking to experience his first sexual encounter with another man.

Sex & the Silver Gays

dokumentarni, ZDA, 2016, 70'

Scenarij, režija, fotografija, montaža in produkcija: **Charles Lum & Todd Verow**

Nastopajo: **Bob "WOOF" Torres, Leo Falk, Anthony Castiello, Alex Mancheno, Jobe Forte, "Jerome," Peter Schlosser, Phillip Williams, Richard Kerscha, Van Quinn, Robert Shoales**

Kaj počnejo starejši njujorški geji poleg običajnih dejavnosti v organizaciji New York Prime Timers? Aktivno sodelujejo na mesečnih seks partijih! Pred kamero nazorno prikažejo, kako je to v resnici videti, in odkritosrčno spregovorijo o sebi. Poleg osebnih zgodb pa povedo predvsem to, kako pomembno je imeti zadovoljivo seksualno življenje tudi v zlatih letih.

SEX & The Silver Gays tells the idiosyncratic story of the New York Prime Timers, the randy NYC Chapter of the national senior gay men's Organization. Amidst their flurry of elderly activities, the New York Prime Timers members also actively participate in monthly sex parties.

22.00

Desire Will Set You Free

komedija, Nemčija, 2015, 92'

Scenarij in režija: **Yony Leyser**

Glavne vloge: **Yony Leyser, Tim – Fabian**

Hoffmann, Nina Hagen, Rosa von Praunheim,

Peaches

Zvok: **Achim Burkart**

Produkcija: **Desire Productions**

Američan Yony Leyser je posnel film na podlagi svojega doživljanja berlinske queerovske scene. Njegova pot nas pelje po subkulturnih prizoriščih klubov, barov, drog in scenske kreativnosti, na katerih srečamo tudi bolj ali manj znane zvezde: Nina Hagen, Blood Orange, Rummelsnuff, Sookee, Blixa Bargeld (Nick Cave and the Bad Seeds), Peaches ...

A richly funny, touching and meandering walk through Berlin's queer scene, the debut feature from Yony Leyser (William Burroughs: A Man Within) is based on his own life as an American living in the city. Following Ezra (Leyser) on an odyssey through Berlin's subcultural life, his journey takes in the clubs, drugs, and creativity of the scene.

Jacques Martineau

Olivier Ducastel

Ljubezenske zgodbe z aidsom in srečnim koncem: Intervju z Olivierjem Ducastelom in Jacquesom Martineaujem

Leta 2001 se je slovenska filmska javnost prvič spoznala z delom Olivierja Ducastela in Jacquesa Martineauja, saj je bil na Festivalu gejevskega in lezbičnega filma prikazan njun drugi celovečerec, *Smešni Felix*. Petnajst let

smo jih imeli v glavi, odgovarjala sva na vsa vprašanja igralcev ... Snemanje smo pripravili zelo natančno, kot bi pripravili prizor plesa.

OLIVIER: Med branjem smo vsi razumeli, da je največji izziv skozi ta prizor povedati zgodbo. Snemanje seksa seveda ni bilo lahko, a morali smo se osredotočiti na razvoj likov med tem prvim prizorom, na njuna čustva, ljubezen na prvi pogled itd.

Jacques: Igralci so igrali vloge, ne le nastopali v nenavadnem prizoru seksa.

Théo in Hugo v istem čolnu

kasneje par ostaja med najbolj brez-kompromisnimi ustvarjalci sodobnega gejevskega filma, na letošnjem Festivalu LGBT-filma pa nam bosta predstavila svoj najnovejši film, *Théo in Hugo v istem čolnu*, ki je bil premierno prikazan na letošnjem Berlinalu.

Začnimo, kot se začne film: s seksom. Uvodni prizor filma prikazuje seks, ki ni bil simuliran. Je bilo snemanje tega prizora težko?

OLIVIER: Snemanje je bilo zgoščeno. Prostor je bil zelo ozek, zato smo imeli malo prostora za luči in kamero. Pravzaprav je verjetno pomagalo, da smo kamero lahko postavili na sredino postelje ljubezni. Druga težava je povezana s samim seksom. Vsi sodelujoči so bili igralci in ne spolni delavci, zato smo morali biti pripravljeni, ko so bili oni pripravljeni. Na koncu tridnevnega snemanja smo se vsi strinjali, da je bilo zabavno, seksi in smešno – tako kot je ponavadi v takih klubih.

Kako sta se pripravljala z igralci, da je ta prizor pristen?

JACQUES: Precej časa smo skupaj brali scenarij, se pogovarjali o tem, kako hočemo posneti prizor, o slikah, ki

Kako težaven je bil potek izbire glavnih igralcev?

JACQUES: Imeli smo zelo klasično avdicijo. Po sreči sta bila François Nambot in Geoffrey Couët na prvi avdiciji na vrsti naenkrat. Z Olivierjem sva bila navdušena nad njuno kemijo. Sta simpatična in videti sta sodobno – običajna geja!

OLIVIER: Kot ponavadi je šlo za vprašanje izbire pravih igralcev za vloge, ostalo pa je le delo.

Je seksualno eksplicitna vsebina omejila izbiro med kandidati?

OLIVIER: Ne, saj rada odkrivava neznanne igralce.

JACQUES: Da, ker noben znan igralec ne bi sprejel ponudbe.

Eksplicitna vsebina je bila tudi glavni razlog, da sta film posnela neodvisno, z manjšimi finančnimi sredstvi. To je bil verjetno kar izziv. Kako se je izkušnja razlikovala od snemanja filma z večjimi sredstvi?

JACQUES: Gotovo je to film, ki je zgrajen okoli formalnih in tehničnih omejitev, kar je vplivalo na način režije. To nama je pomagalo, saj sva lahko posnela nočni Pariz, kot sva si želela.

OLIVIER: Absolutno. Odločila sva se, na primer, za dolge posnetke, tako zaradi igre kot tudi iz tehničnih

in finančnih razlogov (prekinitev kadra vzame neskončno časa). Če ni maš neznanstvih sredstev, ponoči na ulici ne moreš nadzorovati svetlobe. Temperature barve se v Parizu stalno spreminjajo. V nekaterih posnetkih se najdejo 'napake' v svetlobi: z rumene se premaknemo na belo, semaforji imajo nenavaden učinek na igralce itd. V tradicionalno montiranem filmu bi vse to povzročalo ogromne težave kontinuitete. Pri dolgih posnetkih pa gledalec/gledalka sprejme te spremembe, saj so razumljive.

JACQUES: S takimi sredstvi ne moreš nadzorovati niti prometa in mimoidečih. V dolgih posnetkih se v kadru naravno pojavijo nenačrtovani elementi. V montaži sva včasih izbrala posnetek ne le zaradi igre, temveč tudi zaradi postranskih dogodkov. Mimo so se vozili avtomobili, tovornjaki, reševalna vozila in motorji, ki jih ne bi vključila niti z večjimi sredstvi. Z igralci sva hotela ujeti nočni Pariz kot prazen, skrivnosten in nedoločljiv prostor, ki ga prekinjajo luči avtomobilov in tovornjakov ter osvetljujejo ulične svetilke in napis, ki ostanejo prižgani celo noč.

Virus hiv in aids sta temi, prisotni v vajinem delu od samega začetka

s filmom *Jeanne in popolni fant*. Kako vidita spremembo v javni percepciji te tematike od tedaj in kako se odraža v vašem delu?

JACQUES: Izvirni naslov filma *Jeanne in popolni fant* je bil *Olivier ima aids*, a sva ga kmalu spremenila – preveč provokativno! Naslova pa sem se spomnil, še preden sva se spoznala.

OLIVIER: Ko sva snemala *Jeanne*, si takšne zgodbe nisva mogla predstavljati s srečnim koncem.

JACQUES: Ne vem, če lahko rečeva, da je bil zagon za ta novi film posneti ljubezensko zgodbo z aidsom v središču, a vsekakor je bil aids zraven od samega začetka, četudi v precej drugačni obliki. Mislim, da se da še veliko povedati o tem, kako je biti hiv-pozitiven, in s tem se ukvarja zelo malo režiserjev. Verjetno lahko rečem, da poskušava skozi vsa ta leta ujeti razvoj epidemije v najinih družbenih okoljih, njen duševni odraz ter pomen v zvezah in ljubezenskih zgodbah.

OLIVIER: Kakorkoli, zdaj lahko poveva ljubezensko zgodbo s hiv-pozitivnim likom in srečnim koncem.

Čutita kot avtorja občutek odgovornosti, ko pride do prikazovanja določenih tematik v vašem delu – sploh med LGBT-skupnostjo? Je

umetnost lahko – in ali sme biti – vrsta aktivizma?

JACQUES IN OLIVIER: Da, absolutno. Vse vašine dolgotrajne filme sta posnela skupaj. Kaj so težave skupne režije in kje najdeta dodano vrednost?

OLIVIER: Težave bi lahko bile povezane s komunikacijo med nama in ekipo, a sva to vedno obrnila v dodano vrednost. Dva režiserja na snemanju pomenita dvojni čas za odgovor na vprašanja, dva uma za reševanje težav, dva para oči za ljubezen do igralcev, in ko gre vse po načrtu, dva vesela režiserja!

Se je vaš način sodelovanja precej spremenil v dvajsetih letih skupnega dela?

JACQUES: Ne živiva več skupaj. To ni skrivnost in mislim, da to ni dosti spremenilo najinega načina dela. Olivier se je vedno precej vmešaval med pisanjem, a me na koncu le pusti, da razvijem svoje ideje. Jaz sem enak, ko pride do njegove režije. Pri delu z igralci, montaži in mešanju zvoka si delo razdeliva glede na najine različne sposobnosti.

Film *Théo in Hugo* je komaj začel svojo pot po svetu, a se temu vprašanju težko izognemo: imata v na-

črtu že naslednji projekt?

OLIVIER: Sva na začetku pisanja scenarija za novo 'komedijo', nekaj med *Smešnim Felixom* in *Morskimi sadeži*. Z velikim številom likov in veliko ljubezenskimi zgodbami.

Zaključimo pogovor z zaključkom filma; gledalcu pustita, da se sam odloči, ali imata Théo in Hugo pred sabo skupno prihodnost. Kaj pa vidva mislita, kakšen bo razvoj njunega odnosa?

OLIVIER: To je zelo intimna povezava med vsakim gledalcem in filmom. Upam, da se razlikuje od enega pogleda do drugega. Glede tega sem zelo občutljiv pri filmih, ki so mi pri srcu, kot npr. *Cherbourski dežniki*.

JACQUES: Se strinjam, a zame imata Théo in Hugo pred sabo srečno zgodbo skupnega življenja, saj sta se zaljubila drug v drugega in se odločila, da to razvijeta v zvezo. Jasno jima je, da ljubezen na prvi pogled ni dovolj. Ko se zaljubimo in se spustimo v dolgotrajno zvezo, sprejememo odločitve. Ko pa dve osebi to odločitev sprejmeta naenkrat, pa dobimo srečen konec!

Ambrož Pivk

Annemarie Schwarzenbach

Nevarna razmerja Annemarie Schwarzenbach

v novelah *Videti žensko* in
Lirična novela

Švicarska pisateljica in novinarka Annemarie Schwarzenbach se je rodila leta 1908 v Zürichu, kjer je pozneje študirala zgodovino in germanistiko. Kot hči iz premožne družine tovarnarjev je odrasčala v izobilju, a pod vplivom dominantne, muhaste in ljubosumne matere Renée Schwarzenbach-Wille, ki je kljub tradicionalnemu družinskemu življenju gojila ljubezenske odnose z ženskami. Annemarie je že pri dvajsetih letih svojemu zaupniku, duhovniku in pisatelju Ernstu Merzu, v pismih odkrito priznala, da je zmožna »strastno ljubiti le ženske«, njena istospolna usmerjenost pa je bila v družabnih krogih splošno znana. Mlada avtorica se je iz primeža družine in omejene meščanske omike pogosto zatekala k pisanju in popotovanjem, ki so narekovala njen poznejši literarno-potopisni opus. Zaradi nesrečnega padca s kolesom in napačne diagnoze je tako rekoč 'po nesreči'

umrla leta 1942, stara komaj 34 let, v svoji hiši v Silsu. V prvi slovenski knjižni izdaji se avtorica predstavlja z dvema novelama *Eine Frau zu sehen* (*Videti žensko*) in *Lyrische Novelle* (*Lirična novela*).

Besedilo *Videti žensko* je bilo v švicarskem literarnem arhivu sprva kategorizirano kot »Fragment brez naslova«. Skrbno datiran rokopis je nastal leta 1929 in spada med zgodnja avtoričina dela, nastala še pred objavo romanesknega prvenca *Freunde um Bernhard* (*Bernhardovi prijatelji*, 1931). *Videti žensko* je hkrati tudi edino delo, ki je umeščeno v avtoričino drugo domovanje, Engadin v Švici, in je po odkritju spremenilo recepcijo in interpretacijo njene lezbične literature. Pred objavo teksta je namreč veljalo, da je avtorica v svojih delih, kot so *Lirična novela*, *Bernhardovi prijatelji* ali *Srečna dolina*, homoseksualnost tematizirala le prikrito, pozneje pa se je torej izkazalo, da je že kot enaindvajsetletnica ustvarila skrbno oblikovan, premišljen in ekspliciten literarni *coming out*, danes znan po naslovu *Videti žensko*.

V začetku tridesetih let je Annemarie Schwarzenbach spoznala Eriko in Klaus Manna, ki sta jo uvedla v berlinski umetniški milje in jo vpeljala tudi v homoseksualne kroge. V Berlinu je pisala, ponočevala s prijatelji in se vozila z avtomobilom, ki mu je v *Lirični noveli* dodelila posebno mesto – po besedah pisateljice in igralko Ruth Landshoff-Yorck naj bi »živela skrajno nevarno«, saj je »preveč pila in ni nikoli hodila spat pred svitom«.

O Annemarie Schwarzenbach se bomo pogovarjali po filmu Ella Maillart: Double Journey, v ponedeljek, 28. 11., ob 21.00 - naša sogovornica bo Monika Hofman, švicarska raziskovalka avtoričinega opusa.

Klaus Mann je o *Lirični noveli*, ki je nastala v njenem 'berlinskem obdobju' leta 1933, zapisal, da ji »vzdušje dobe« ni najbolj naklonjeno. Tega leta je namreč Hitlerjeva stranka prevzela oblast in otežila recepcijo in distribucijo dela, hkrati pa so intimno in nepolitično ljubezensko zgodbo pogosto ožigosali kot udoben pobeg pred burnim političnim dogajanjem v začetku tridesetih let. Avtorica je bila prepričana, da »glavna napaka« negativne kritiške obravnave nesrečne in avtobiografsko obarvane ljubezenske zgodbe do kabaretistke Sibylle tiči v tem, da »dvajsetletni junak ni mladenič, temveč dekle«. Skozi tovrstni zorni kot novela s pomočjo tehnike kamuflaže predstavlja eno zgodnjih literarnih manifestacij lezbične ljubezni in se tako po slogu in vzdušju kot tudi po karakteristikah protagonistov navezuje na besedilo *Videti žensko* iz leta 1929. Obe noveli preveva mladostniška sla po 'nevarnem' življenju in njegovih posledicah – izčrpanosti, utrujenosti, osamljenosti in odtujenosti. Protagonisti so androgina bitja z ozkimi rameni in boki ter žarečimi očmi, »ki po svojem pogumu in ponosu spominjajo na dečke«. Pisanje Annemarie Schwarzenbach pa celo bolj kot vsebina odlikuje jasen in minimalističen slog s svojevrstno zvočno strukturo, o katerem Roger Perret, raziskovalec avtoričinega opusa, v spremnem eseju k *Lirični noveli* zapiše: »Če je v *Lirični noveli* res kaj 'modernega', je to njen jezik. Je jasna, enostavna in izredno ritmična. Njena stvarnost se zoperstavlja pripovedovalčevi čustveni vznesenosti in s tem ustvarja napetost.«

Tanja Petrič

Zakaj si se odločil_a za sodelovanje pri filmu?

Zelo mi je pomembno, kadar morda lahko prispevam k ozaveščanju. Predvsem zaradi osebne izkušnje. V preteklosti sem namreč iz lastnega strahu živela preveč časa v prepričanju, da si ne zaslužim življenja. Kadar sem prvič spoznala v živo osebo, ki je bila podobna meni, sem spoznala, da lahko živim svoje življenje po svojem občutenju, povsem tako, kakršna sem. In če bo le mogoče, bom ta občutek vračala, vsakemu, ki ga morda potrebuje. (KATJA)

Za sodelovanje pri filmu sem se odločil, ker se mi je zdel projekt zelo pomemben za prepoznavanje transspolnosti v Sloveniji. (FILIP)

Za sodelovanje pri filmu sem se odločil_a, ker sem želel_a z drugačnim medijem poskusiti tematike transspolnosti približati vsem zainteresiranim. Film predstavlja obraze in osebne izkušnje ljudi iz Slovenije in je kot tak neprecenljiv vir. Čeprav je to prav zaradi narave medija zahtevalo veliko poguma, sem sklenil_a sodelovati, saj sem želel_a, da se sliši čimveč različnih glasov, ker je prav vsak zase dragocen. (EVAN)

Kako se počutiš ob končnem izdelku ... predvsem ko vidiš sebe z druge strani, torej kot gledalec_ka?

Haha ... Nelagodno. Če je kaj, česar ne prenašam dobro, je videti sebe na posnetku, zato filma dejansko sploh ne poznam v celoti. Morda ga

bom kdaj lahko na samem pogledala, ko mi bo možno utišati oz. prevrteti svoj del odgovorov.

(KATJA)

Ko sem si ogle dal film, sem se samemu sebi zdel skorajda

neresničen, v dobrem smislu. Del mene je bil ponosen nase in v filmu sem se res videl v očeh zunanje_ga opazovalke_ca, čeprav moram priznati, da sem se na nekaterih točkah skoraj pogreznil v zemljo od sramu. (FILIP)

Končni izdelek kot celota se mi zdi dober. Mislim, da bomo z dokumentarcem dosegli namen. (Teodor) S končnim izdelkom sem zelo zadovoljna_en. (PETRA)

Moja perspektiva je nekoliko drugačna, ker sem pri filmu sodeloval_a na eni strani kot nastopajoč_a, na drugi pa kot ustvarjalka_ec oziroma oseba, ki je intervjuvala nastopajoče in film nato tudi urejala. Moram priznati, da mi je prav zato malo naporno biti tudi gledalka_ec, saj že na splošno ne maram gledati ali poslušati sebe z druge strani, sploh pa po toliko ponovitvah. Se pa hkrati zavedam, da je sam namen filma najpomembnejši pri vsem tem, zato je vredno malo potrpeti. (EVAN)

Pomembno mi je, da nas je v filmu 10. Meni to predstavlja olajšanje. Zelo velikokrat, kadar vabimo transspolne osebe za sodelovanje k večjim in medijsko izpostavljenim dogodkom, ni odziva in posledično sem kar nekajkrat jaz bil_a edin_a ali ena_den od redkih, ki smo se izpostavile_i.

Sedaj pa nas je bilo 10 in res sem čutil_a moč te številke, zelo drugače je, če o neki temi govori ena oseba ali pa jih je več. Tako da, kot gledalka_ec se počutim srečno, saj vidim ta film kot pomemben korak in mejnik v delovanju za vidnost transspolnih oseb v Sloveniji. (ANJA)

Kakšni so bili odzivi na film?

To, kar sem jaz slišala, samo pozitivni. (KATJA)

Odzivi na film so bili odlični in prejel sem, osebno, kar nekaj pohval glede celotnega filma in svojega prispevka. Na splošno se mi zdi, da je bil film res dobro sprejet. (FILIP)

Odzivi so bili pozitivni. Pohvalni in kar se mojega dela v filmu tiče, mislim, da je v ljudeh povzročil sprejemanje. Zelo veliko. (TEODOR)

Odzivi na film so bili pozitivni. Predvsem ljudem iz mojih drugih aktivističnih področij je koristil pri boljšem razumevanju. (PETRA)

Odzivi na film so bili čudoviti, presegali so vsa moja pričakovanja. V osnovi sem mislil_a, da bo film zanimal kar nekaj ljudi, da bo na premieri 180 ljudi in premalo stolov, pa nikoli nisem pomislil_a. Takoj po premieri in nekaj dni za tem so čestitke kar deževale, ogromno ljudi mi je povedalo, da so jokali med filmom, da so izredno navdušeni, da moramo film spraviti na televizijo in da končno obstaja nekaj glede transspolnosti v Sloveniji, kar je dostopno vsem. Osebo so me najbolj ganile čestitke, poleg katerih je bilo opravičilo, da se osebe res niso zavedale, kako neključujoče so delovale znotraj svojega aktivizma. Zelo pomembne so mi bile tudi reakcije nekaterih staršev nastopajočih, ki so svoje otroke videli v novi luči – močne, ponosne na svojo identiteto. To je bilo krasno. Prevečkrat se o transspolnosti in nasploh LGBT+ tematikah govori kot o nečem, kar prinaša s seboj ogromno težav in premalokrat se proslavlja lepota raznolikosti. (ANJA)

Želite še kaj dodati o svoji izkušnji s snemanja?

Tovrstna izkušnja s snemanjem je bila zame prva in res zanimiva. Zares sem vesel, da sem dobil možnost, da sem sodeloval pri tem projektu. (FILIP)

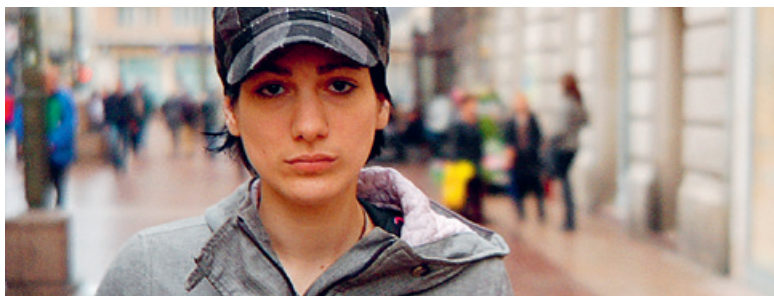
Snemanje je bila prijetna izkušnja, ker sem bil_a obdan_a s prijetnimi ljudmi in se za to zahvaljujem TransAktiji in Michelle Emson. (PETRA)

Transspolna življenja v Sloveniji, vprašanja sodelujočim

Za sodelovanje sem se odločil, ker sem želel doprinesti k temu, da bi družba začela to »drugačnost« sprejemati in želel sem pokazati, da obstajamo, povsod. In da smo normalni ljudje. (TEODOR)

Ker se mi zdi pomembno, da je slišano čimveč transspolnih glasov z različnimi izkušnjami. (PETRA)

Po poklicu ste filozof. Kako in zakaj ste postali režiser?

Že v formativnem obdobju sem imel široke interese, od filozofije, književnosti, zgodovine umetnosti, psihologije, sociologije, do raznih religij, in iste interese imam še danes. Vendar pa sem vedno vedel, da bo film medij, s katerim se bom izražal. Politična situacija v povojni Hrvaški in moja občutljivost za razne družbene fenomene in krivice sta me pripeljali k družbeno angažiranemu filmu.

Zakaj vas zanima dokumentarni film?

Mene zanima film kot tak. Dokumentarni, igrani, eksperimentalni ... Pomembna se mi zdi vsebina, ki jo film prinaša, avtorski statement ter izvirnost forme in stila. Po spletu naključij sem začel z dokumentarno formo in se vanjo zaljubil. Morda prvenstveno zaradi neposrednosti te forme v odnosu do sveta, v katerem živimo, pa tudi zaradi družbenega učinka, ki ga lahko ustvari. Dokumentarni film pa ima tudi svoje meje. Veliko stvari je nemogoče posneti iz raznih razlogov. Npr. ni mogoče najti protagonistov za razne

zgodbo in kaj vas je spodbudilo, da jo prikazete na filmu?

Za Anino zgodbo sem izvedel iz medijev. Čim sem Ano osebno spoznal, sem se odločil narediti film. Veliko razlogov je, zakaj sem se odločil za ta film. Prvi je strahotna homofobična atmosfera v Hrvaški v začetku 2000-ih, zaradi katere je ta zgodba pomembna. Drugi razlog je moje zanimanje za Anin boj s travmo in z možnostjo premagovanja tako težke življenjske izkušnje, kar štejem kot univerzalno temo. Tretji razlog je vsekakor sama Ana in njen poseben značaj, način izražanja in moja vera vanjo.

Je Ana brez težav pristala na snemanje? Se je zgodilo kaj posebnega na snemanju?

Ana je komaj čakala snemanje. Zelo si je želela povedati zgodbo v javnosti. Je izrazito empatična in hotela je podeliti svojo zgodbo, da se kaj takega ne bi nikomur več zgodilo. Seveda se je hotela tudi maščevati svojim preganjalcem. Poleg tega je bilo samo snemanje zanjo terapevtsko, ker si je zelo želela govoriti o svoji izkušnji. Njej je to retravmatiziranje pomagalo, da je vso stvar pustila za seboj.

bili še boljši, če se ne bi znašli v specifični situaciji. Realizacija filma je trajala dolgo. Ko je bil film končan, je bila Ana zaradi niza svojih razlogov že v fazi, ko se je želela umakniti iz javnosti ter živeti svoje novo in mirno življenje. Zato smo naredili samo tri projekcije na Hrvaškem, zaradi zaščite Ane pa se niti nismo medijsko izpostavljali. Kar se tiče Ane, je bilo zanjo v filmu sprva premalo informacij o tem, kaj vse se ji je dogajalo v bolnišnici. Ko sem ji pojasnil, da bo tak film imel večji empatični učinek kot pa film, v katerem se brez konca nizajo ogabnosti, ki so se ji zgodile, ji je bil ob ponovnem gledanju film okej.

Ali je po vašem mnenju mogoče kaj spremeniti s snemanjem dokumentarnih filmov? Je film Bolno pripomogel h kakšni spremembi ali pa vsaj opozoril družbo?

Film *Bolno* zaradi naštetih razlogov ni imel velikega vpliva na hrvaško družbo, zato pa ga je imel moj prejšnji film *4. majmun (4. opica)*. V njem se ukvarjam z isto bolnišnico in z istim primerom, vendar na raziskovalni način in s pristopom družbenoangažiranega filma. Ana je v tem filmu eden od likov, poleg še nekaterih mladoletnih pacientov, ki jih je bivanje v tej bolnici zelo poškodovalo, drugi liki v filmu so starši nekaterih mladoletnih pacientov in dva zdravnika, ki sta bila bistveni gonilni sili za delovanje bolnice. Film na drastičen način izpostavlja brezbrižnost zaposlenih v bolnišnici, brezbrižnost socialnega skrbstva in mesta Reke. Nekajkrat je bil prikazan v prime timu na Hrvaški televiziji in potem se je zgodil niz sprememb v pogledu na celotni primer v bolnišnici Lopača. Naenkrat je bilo v javnosti obelodanjeno, da vsa ta zadeva ni kontrolverznost, ampak nedvoumna napaka institucij. Filmi redkokdaj spremenijo slabo stanje v družbi, vendar to ni njihov prvotni namen. Izpostavljanje problemov, senzibiliziranje javnosti, oplemenitenje ljudi itn.: to so vsekakor stvari, zaradi katerih so filmi pomembni. In v tem smislu filmi tudi spreminjajo družbo.

Suzana Tratnik

Intervju s Hrvojem Mabićem, režiserjem dokumentarnega filma Bolno

pomembne teme. Pa tudi omejitve, ki jih predstavljajo protagonisti iz raznih zasebnih določil, ali nevarnost obravnave določenih političnih tabu tem itd. Meni se vendarle zdi najpomembnejše, da se ukvarjam z zadevami, ki so v spektru mojega zanimanja in tako zdaj pripravljam dva igrana filma, ki ju kot dokumentarna projekta ne morem realizirati. Prvi se ukvarja z veliko privatizacijsko krajo, ki se je na Hrvaškem zgodila v 1990-ih, drugi pa z migrantsko krizo.

Kako ste se seznanili z Anino

Izbrali ste zelo intimen način zgodbe. V glavnem govorita Ana in njena tedanja punca Martina. Zakaj ste se odločili, da ne vključite drugih sogovornikov?

Hotel sem narediti komorni film, ki bi gledalca/gledalko popolnoma potegnil v perspektivo glavnih protagonistk. Hotel sem, da je film intimno potovanje skozi maksimalno identifikacijo z njima, pri čemer bi mi vsak drug sogovornik rušil koncepcijo.

Kakšni so bili odzivi na film? Kako ga je doživela Ana? Verjetno si ga je ogledala?

Mednarodno je imel film zelo lepo življenje. Na Hrvaškem smo imeli samo tri projekcije na ZagrebDox-u. Odzivi so bili odlični. Lahko pa bi

Jochen Hick

Kot vidim iz vašega življenjepisa, se s filmi ukvarjate že od svojih študijskih let – ali ste počeli še kakšne druge stvari v življenju ali pa je vsa ta leta film vaša edina ljubezen? Kako je mogoče s filmom preživeti?

Pogosto dobim to vprašanje. Ja, vedno sem živel od svojega dela, vedno sem delal na projektih, na katerih sem želel delati in nikoli nisem bil pod pritiskom, da sprejemam službo zgolj zaradi denarja. Čeprav sem delal tudi kot eden izmed programerjev, kupec in urednik za prvo queerovsko TV-postajo v nemško govorečih državah. Nekateri moji filmski projekti so bili bolje plačani, drugi pa so imeli dolga prikazovanja v kinematografih ali so bili prodani v ZDA. Ogromno delam in včasih sovražim, da se moram s projektom ukvarjati vsako minuto, da ne omenjam nizkega plači-

la. Navsezadnje sem še vedno tukaj. Vendar se mi zdi, da res potrebujem odmor po svojem naslednjem filmu.

Videli smo že nekaj vaših filmov in zdi se, da se zlasti v zadnjih letih bolj osredotočate na odnose med vzhodom in zahodom, na zgodbo vzhodne Nemčije ... Zakaj?

To je neke vrste naključje. Začelo se je s Poljsko in vzhodno Evropo za film za arte tv. To je obrnilo moj fokus na Rusijo, in da bi dokončal "serijo", je manjkala vzhodna Nemčija. *Vzhodni kompleks* je nekakšno nadaljevanje. Protagonist bi moral biti protagonist v filmu *Razkriti v Vzhodnem Berlinu* (FGLF 2013), vendar je njegova zgodba preveč kompleksna, da bi bila ena od sedmih iz omenjenega dokumentarca. Trenutno se ukvarjam s filmom o queerovskem Zahodnem Berlinu (1945–1990). Morda se bom naveličal ukvarjati se s filmi z zgodovinsko tematiko in se bom za nekaj časa posvetil arhivskim materialom.

Tudi vaš zadnji film je postavljen v NDR. Kaj je LGBT v tem filmu?

Mario, glavni lik je gej, ki je poskušal zbežati iz vzhodnega Berlina čez Madžarsko v bivšo Jugoslavijo zaradi ljubezenske zgodbe. Vendar pa je poudarek na tem, kako se ljudje spopadejo s komemoracijo bivšega vzhodnega bloka in na trenutne spore glede tega. Na tej točki tudi Mario izpostavi svoj homoseksualni del zgodbe, ki še vedno draži politično levico in desnico. To lahko vzamemo kot nekakšno umikanje iz udobnega okolja snemanja queerovskih filmov ter spuščanje v diskurz, da vsaka queer oseba pripada različnim "družbam" v istem času, kar naredi zgodbo zelo privlačno. Vendar pa se je zdel neka-

terim LGBT-filmskim festivalom moj film premalo queer za njihovo občinstvo. To me ne moti.

Skoraj vedno govorite o LGBT-svetu. Ali ste kot nekakšen aktivist v kinih?

Sam nisem nikakršen LGBT-aktivist, ampak sem bil globoko impresioniran nad nekaterimi političnimi gibanji, boji in protagonisti. Doživel sem tudi nekaj res nasilnih situacij med snemanjem (že med snemanjem svojega prvega filma *Via Appia*). Po naključju sem začel dokumentirati neko zgodbo in v procesu dobil ideje za druge, zlasti ker nekatere izmed teh tem niso bile še nikoli dokumentirane. Čutil sem, da moram narediti svoj prispevek. Vseeno pa vedno skušam biti kritičen do sebe ter do same teme. Pogrešam kritično distanco v mnogih queerovskih dokumentarcih. Delati ste tudi kot profesor na Nemški filmski akademiji v Berlinu. Kakšne so vaše metode poučevanja snemanja filmov in kakšna naj bodo naša pričakovanja na vaši filmski delavnici v Ljubljani?

Ker sem vedno delal z nizkimi ali zelo nizkimi proračuni, je bil moj fokus pokazati učencem, kako narediti dostojen in profesionalen rezultat z malo denarja, ne da bi ogrozili svoje ideje. Sam se moraš naučiti in izpiliti veliko veččin, da lahko preživiš kot neodvisen filmar. Drugače si izgubljen, saj moraš najeti in plačati ljudi, da naredijo to delo. To učim učence: da naredijo film namesto vsakdanje videografije – z malo denarja.

Ali bi še kaj dodali?

Moram premisliti. Veselim se ponovnega obiska Ljubljane.

Rok Čigon

oboževalk, ki so še dolga leta po koncu serije pošiljale pisma in spraševale po novih projektih. Na to serijo sem zelo ponosna. To je bila čudovita izkušnja, zaradi katere je nazadnje nastal film *Od punce do punce*.

V njem igraš psihoterapevko Lolo, ki ima precej skupnega s Carmen iz serije *Chica busca chica*. Poleg poklica so tudi podobnosti v dinamiki, ki jo imata s Celio Freijeiro, ki v filmu igra »povratnico« Inés. Je Lolo nekakšen *spin-off* psihologinje Carmen?

Drži, da sta si v osnovi precej podobni. Izhajale smo iz serije in se poglobile v njene odnose in njeno osebnost, ampak ustvarile povsem nov lik z drugačno zgodbo. Za razumevanje filma tudi ni treba poznati serije. Tudi zgodba filma je povsem ločena.

Od punce do punce: intervju s Sandro Collantes

Živahna komedija zmešnjav *Od punce do punce* režiserke Sonie Sebastián obravnava različna sodobna vprašanja in se spoprijema z vsakdanjimi življenjskimi težavami na svež, duhovit način. Film izvira iz dolgotnega sodelovanja režiserke in glavnih igralk po posrečeni spletni seriji *Chica busca chica* (*Punca išče punco*, 2008–2009). O njem smo se pogovorili z igralko Sandro Collantes.

Kakšen spomin imaš na serijo *Chica busca chica*. Kakšnega odziva je bila deležna?

To je bil zelo zabaven projekt, šlo je za komične situacije z odbitimi liki. Majhen, neodvisen projekt, ki pa je požel izjemen uspeh. Za nas je bilo resnično neverjetno. Serija je prepotovala svet in pridobila ogromno

Film ima nekaj enkratnih trenutkov, kjer so ritmi in dialogi posebno učinkoviti. Se ti zdi, da stilistično odraža tipičen španski humor?

(*Smeš*) Mogoče res, je pa vedno zanimivo, kako tak humor učinkuje v drugih krajih, kjer imajo ljudje drugačen pristop, ali v državah, kjer ima marsikdo drugačen odnos do takih zgodb. Predvsem je to komedija, kjer obravnavamo pomembna vprašanja, kot so različnost, drugačne vrste družine, vidnost, transspolnost itd.

Koliko časa je trajalo snemanje?

Vse skupaj je trajalo tri tedne.

Vsekakor se zdi, da ste vsi zelo uživali. Ste se med snemanjem zabavali?

Zelo! Bilo je ogromno noro zabavnih

trenutkov. Štirinajst igralk in igralcev 12 ur na dan na snemanju komedije. Lahko si misliš. Ostalo mi bo veliko čudovitih spominov.

Je bilo tudi kaj improviziranja?

Večinoma smo se držali scenarija, ampak včasih smo med prizori improvizirali. Tudi to je bilo super in je dodalo nekaj čara.

Tvoja Carmen se zdi še najmanj zmedena med vsemi v zbrani družini. Kako bi opisala njene čustvene konflikte?

Carmen je zelo samozavestna in zelo sproščena z družino in prijatelji, vendar je zelo nezadovoljna v svojem razmerju. Načeloma je hetero, ampak ko se v njeno življenje vrne Inés, ji ponovno srečanje spet zmeša glavo. Po mojem je zaljubljena, vendar živi po svoje, s svojimi protislovji, čeprav bi se za Inés odpevala vsemu.

Pri nas še malce zaostajamo, pa pa zanima, kako gledaš na splošni odnos na LGBT-filme danes v primerjavi z odnosom pred, denimo, desetimi ali petnajstimi leti. Se ti zdi, da je pri vas uveljavitev istospolnih porok pomagala odpraviti strah, odpor do takih tematik in mogoče prispevala k njihovi mainstreamizaciji?

LGBT-filmi so dandanes vse bolj sprejeti, čeprav je to dolg postopek. Pomislimo samo na uspeh filmov, kot sta *Adelino življenje* in *Gora Brokeback*, ali nedavni *Dansko dekle* ter serije kot *Transparent* in *Ženske zadeve*. Filmi nedvomno prispevajo k normalizaciji in so nujno potrebni, ker je filmska umetnost odraz družbe. Čaka nas sicer še dolga pot in žalostno je, da marsikje homoseksualci še zdaj umirajo zaradi svoje identitete. Ponekod se homoseksualnost celo kaznuje s smrtjo. Rada bi živela v svetu, kjer se ljudje ne bi tako spotikali ob spolno usmerjenost človeka ali filmskega lika.

Luka Pieri

100 let

prvega filma - Krila

Film z naslovom *Krila* (*Vingarne*) je štiriinšestdeseti film režiserja Mauritzja Stillerja, posnet v štirih letih njegove kariere. Po končanem snemanju poleti 1916 se je Stiller namenil režirat v gledališče v Goteborgu, v Stockholm in v studio AB Svenska Biografteatern pa se je vrnil šele leto kasneje.

Film je posnet po noveli danskega avtorja Hermana Banga – z naslovom *Mihael*. Zgodba se osredotoča na umetnika in njegovega mladega vajuca. Kasneje je bila tudi podlaga za adaptacijo filmskega režiserja Carla Dreyerja, ki je bila narejena za UFA. V Stillerjevi verziji filma je protagonist starajoči se umetnik, kipar, ki si zada izdelati delo po imenu *Vingarne* (*Krila*) po navdihu mita o Ikarju. Opevani švedski kipar Carl Milles je leta 1908 izdelal več kipov, ki jih je imenoval »*Krila*« in prav njegove skulpture so dobile vlogo v Stillerje-

vem filmu. Kljub temu pa je igralec Egil Eide v filmu bolj podoben starejšemu Strindbergu.

Film se poglobi v zgodbo asimetričnega ljubezenskega trikotnika, v katerem stari kipar opazuje svoj mladi model (igra ga Lars Hanson), kako se zaljublja v grofico (ki jo igra Lilly

Bech). Da bi mladenič ugodil njenim potrebam po ekstravagantnih obedih ter bogatih oblačilih, zapravlja denar svojega »novega očeta« in oboževalca, katerega čustva ostajajo neomajna, kljub pomanjkanju pozornosti in naklonjenosti svojega modela.

Erotična drama in prrsrčna igra med antičnim mitom in modernostjo je vpeta v prolog in epilog, kjer Stiller idejo vnese tako v manuskript, kot tudi v režijo in snemanje filma. Glavni akterji se premiere udeležijo, film komentirajo ter kasneje tudi preberejo ocene v medijih. Literarna tehnika okvirne pripovedi ni bila priljubljena niti dobro sprejeta pri takratnih kritikih, zato so jo v več državah, v katerih se je film predvajal, tudi izbrisali. Ko se je ta izgubljeni film znova pojavil na Norveškem, v sredini osemdesetih let, sta mu manjkala epilog in prolog, zato so ju rekonstruirali leta 1987 z dodajanjem fotografij s snemanj ter z nadnapisi.

Film je prepoznaven, ker je sploh prvi celovečerni film s homoseksualno tematiko v celotni zgodovini filma!

Priredil Rok Čigon

LGBT knjižna zbirka Lambda že vse od leta 1990!

V sredo, 21. 12. ob 20.30, vas vabimo v Galerijo Škuc na tradicionalni večer Lambde – s predstavitvijo novosti, razprodajo in zdravico. Za osvežitev bodo poskrbele udeleženske letošnjih LGBT literarnih delavnic!

Večer Lambde

Večer bo uvedla Diana Pungeršič s predavanjem: *Slovenska lezbična pisateljica v literarnosistemskem opisu*
Gre za poskus sistemskega opisa slovenskih literatk, ki objavljajo pri LGBT specializirani založbi Škuc. Predstavitve bo strnila glavne težnje v njihovem delovanju in opisala njihovo sistemsko mesto znotraj slovenskega literarnega sistema.

NOVEJŠE IZDAJE

JEDRT LAPUH MALEŽIČ
Bojne barve

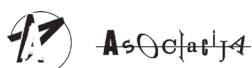
STÉPHANE LAMBERT
Moje razgaljeno telo

FRANCO BUFFONI
Byronov služabnik

ANNEMARIE
SCHWARZENBACH
Videti žensko

FRANCE NOVŠAK
Dečki
(ponatis ob 100-letnici
avtorjevega rojstva)

Festival so podprli

MAGNUS

SKUPAJ SMO MOČNEJŠI OD AIDSA MI>AIDS

PrEP, kratica za pred iz-postavitveno zaščito je dnevna tableta, ki ti pomaga zaščititi se pred HIVom. Dokazano je, da redna uporaba "prepa" zmanjša možnost okužbe za več kot 90%.

PEP, kratica za po-izpostavitveno zaščito, je urgentna zaščita po verjetni izpostavitvi, da zmanjša tveganje HIVa. Lahko ga dobite na recept in ni namenjen za redno uporabo. Redno se testiraj na HIV in druge SPO.

Jaz se testiram!

Redno testiranje bi moralo biti dejanje ponosa, ne sramu. Vsak mora poznati svoj status. Naj bo pozitiven ali negativen, ima na voljo več opcij kot kadarkoli prej, da ostane zdrav in da zaščiti sebe in tiste, ki jih ima rad.

Škuc-Magnus

www.testiran.si

100 let prvega filma z LGBT tematiko

KRILA

(Vingarne)